

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 7.12.2011
KOM(2011) 840 slutlig

2011/0406 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingsarbete

{SEK(2011) 1469 slutlig}
{SEK(2011) 1470 slutlig}

Motivering

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Människor som lever i fattigdom är fortfarande ett stort problem i utvecklingsländerna. Kampen mot fattigdom har i flera avseenden varit framgångsrik, men de flesta utvecklingsländer har halkat efter i sina ansträngningar att uppnå millennieutvecklingsmålen och har heller inte lyckats uppnå en hållbar utveckling i alla bemärkelser, dvs. både ekonomiskt, socialt och miljömässigt, där miljöaspekten även innebär en begränsning av och anpassning till klimatförändringen.

Situationen förvärras av att de globala utmaningarna fortfarande är betydande, och utvecklingsländerna har drabbats hårt av de senaste årens ekonomiska kriser, som har lett till bland annat social och ekonomisk instabilitet, ökad migration, osäker livsmedelsförsörjning och ökad sårbarhet för yttre chocker. Det står allt klarare att miljön och naturresurserna, som är avgörande för att skapa en hållbar socioekonomisk tillväxt, påverkas alltmer av klimatförändringen och den snabba befolkningstillväxten. Detta kan förvärra en redan instabil situation i många utvecklingsländer och riskerar att omintetgöra en del av den utveckling som uppnåtts.

EU har som fortsatt åtagande att hjälpa utvecklingsländerna minska och som slutmål utplåna fattigdom. För att nå detta mål antogs förordningen om finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete för perioden 2007–2013, med det främsta och övergripande målet att utrota fattigdomen i partnerländer och partnerregioner. Instrumentet utgörs av tre kategorier av program: i) Bilateral och regionala geografiska program som omfattar samarbete med Asien, Latinamerika, Centralasien, Mellanöstern och Sydafrika, ii) tematiska program som omfattar frågor som rör investering i människor, miljö och hållbar förvaltning av naturresurser inklusive energi, icke-statliga aktörer och lokala myndigheter, tryggad livsmedelsförsörjning samt migration och asyl och iii) stödåtgärder för sockerproducerande länder.

Den nuvarande förordningen om finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete löper ut den 31 december 2013. De olika översyner som gjorts av finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete har visat att instrumentet har ett generellt och att det bidrar till uppnåendet av millennieutvecklingsmålen men har också belyst vissa brister. På grund av nya utmaningar i kombination med prioriteringarna i Europa 2020-strategin och EU:s senaste utvecklingspolicy föreslår kommissionen att EU:s utvecklingspolitik ses över och anpassas i enlighet med meddelandena "En budget för Europa 2020" av den 29 juni 2011 och "Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring" av den 13 oktober 2011.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

Offentligt samråd

Kommissionen anordnade ett offentligt samråd om den framtida finansieringen av EU:s yttre åtgärder mellan den 26 november 2010 och den 31 januari 2011. Processen byggde på ett onlinefrågeformulär som åtföljdes av ett bakgrundsdocument: "Vilken finansiering av EU:s yttre åtgärder efter 2013?". Generellt tydde inte svaren på att det behövs någon genomgripande förändring av de nuvarande instrumentens struktur. Flera problem togs dock

upp, och hänsyn togs till dessa vid utarbetandet av den nya förordningen om finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete:

- En majoritet av deltagarna (ca 70 %) uppgav att EU:s ekonomiska stöd hade gett ett betydande mervärde. Deltagarna bekräftade att EU bör utnyttja fördelen med sin globala närvaro, breda sakkunskap, överstatliga karaktär och samordnande roll.
- Nästan alla deltagare (92 %) gav sitt stöd för en mer differentierad strategi som är bättre anpassad till det stödmottagande landets situation för att öka verkningsarna av EU:s finansieringsinstrument. I linje med detta ökas differentieringen mellan de stödmottagande länderna.
- Det fanns ett brett stöd bland deltagarna i samrådet för att utforska möjligheten att införa villkorskrav kopplade till de stödmottagande ländernas respekt för de mänskliga rättigheterna, minoriteter, god samhällsstyrning och tolerans för kulturell mångfald (78 %) och till kvaliteten på deras politik och deras förmåga och vilja att genomföra en hållbar politik (63 %). Förslaget till förordning erkänner betydelsen av såväl nationella utvecklingsplaner som gemensamt utarbetade EU-strategier som grundval för samarbete. I förslaget betonas också de grundläggande EU-värderingarna och EU-principerna. Därmed stärks villkorligheten och den ömsesidiga ansvarigheten.
- En betydande majoritet av deltagarna i samrådet stödjer ökad flexibilitet i genomförandet, särskilt när det gäller att tackla transregionala utmaningar, som anses bli svårare grund av ”geografiska begränsningar” hos enskilda instrument (Europeiska utvecklingsfonden för AVS-länderna, finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete för Latinamerika, Asien, Centralasien, Mellanöstern och Sydafrika samt Europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet för EU:s grannländer). Förslaget till förordning ger också möjlighet att genomföra verksamheter av transregional betydelse och grupperar de olika tematiska områdena för att öka flexibiliteten och förenkla genomförandet.
- En majoritet av deltagarna höll med om att gemensam programplanering och samfinansiering med medlemsstaterna (och eventuellt med de stödmottagande länderna) skulle kunna göra EU:s yttre åtgärder mer verkningsfulla och samstämmiga, förenkla utbetalningen av bistånd och minska de totala transaktionskostnaderna. Detta diskuteras i förslaget till förordning.

Insamling och extern experthjälp

Kommissionen gjorde en intern översyn av olika rapporter (utvärderingar, revisioner, studier och halvtidsutvärderingar). Man tittade på vad som fungerade och inte och drog slutsatser inför utarbetandet av finansieringsinstrumenten.

Granskningen visade att det nuvarande finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete bidrog till framstegen mot att uppnå millennieutvecklingsmålen i utvecklingsländer. Genomförandet av finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, t.ex. budgetstöd och ”sektorövergripande strategier”, har banat väg för ett djupare samarbete med partnerländer och en effektivare arbetsfördelning genom samfinansiering mellan givare.

Granskningen visade dock på flera brister.

- Flera av EU:s inre politikområden blir i allt högre grad en del av EU:s yttre åtgärder. I enlighet med Europa 2020-strategin och Lissabonfördraget behövdes en ömsesidig förstärkning av de inre och yttre åtgärderna. Den befintliga arkitekturen har inte räckt för att kommissionen ska kunna ingripa effektivt i tillräckligt stor skala. Gruppering av de olika tematiska områdena kommer att förbättra situationen betydligt.
- I vissa fall var de tematiska programmen alltför fragmenterade för att kunna användas vid globala kriser (t.ex. livsmedelspriskrisen, fågelinfluensan) eller mot internationella åtaganden som gjorts på högsta politiska nivå (t.ex. biologisk mångfald och klimatförändring). Därför behövde de tematiska ramen kunna användas på ett mer flexibelt sätt genom att de olika tematiska programmen grupperas så att det blir möjligt med ett mer sammanhängande och enhetligt långsiktigt engagemang när det gäller globala allmänna nyttigheter och utmaningar och för att reagera på de olika chocker som drabbar de fattigaste.
- Den nuvarande förordningen om finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete omfattar ett brett spektrum av utvecklingsländer, från de minst utvecklade länderna till högre medelinkomstländer. Den senaste tidens ökande ekonomiska och sociala skillnader mellan partnerländerna och utvecklingen av nya mål kräver en bättre differentiering. Förslaget till ny förordning ger ytterligare vägledning om differentiering genom att det blir möjligt för EU att koncentrera biståndet till områden där det behövs bäst och får störst verkningar. Som komplement till de politiska åtgärderna föreslår kommissionen att ett nytt instrument skapas (partnerskapsinstrument) som omfattar de mål som går utöver rent utvecklingsstöd.
- Det har visat sig vara svårt att ge tvärregionalt stöd med den nuvarande arkitekturen för instrument för yttre stöd. Detta har särskilt gällt genomförandet av den gemensamma strategin EU–Afrika. Den nya förordningen om finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete ger en bättre rättslig grund för genomförandet av den gemensamma strategin EU–Afrika.
- Enligt den nuvarande förordningen för finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete är de bestämmelser som gäller instabila stater och länder i efterkrissituationer otillräckliga och underskattar behovet av stöd för politiska processer som stärker rättsstatsprincipen och god samhällsstyrning. Problemen i samband med övergången måste hanteras på landsnivå med åtgärder som bygger på specifika behov och ingår i en gemensam helhetsstrategi. Den nya förordningen tar mer hänsyn till dessa utmaningar och tacklar bristen på flexibilitet i beslutsprocessen för tilldelning av medel, programplanering och genomförande.
- Den nuvarande förordningen om finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete innehåller vägledande tilldelningar för varje region utan någon reserv med medel som inte tilldelats. Därmed minskar möjligheterna att mobilisera resurser för att tillgodose oförutsedda behov (t.ex. nya politiska prioriteringar, naturkatastrofer eller katastrofer orsakade av människan). I den nya förordningen om finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete lämnas en reserv med medel som inte tilldelas för användning i samband med oförutsedda händelser.
- Slutligen bedöms den nuvarande processen för programplanering och genomförande av finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete vara alltför komplex. Den medger inte att EU:s programplaneringscykel anpassas till partnernas, den

underlättar inte gemensam programplanering med medlemsstaterna och den tillåter inte snabba justeringar vid behov. Alla dessa brister har åtgärdats i den nya förordningen om finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete.

Konsekvensbedömning

Kommissionen har genomfört en konsekvensanalys som omfattade 3 grundläggande policyalternativ: behålla förordningen för finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete utan ändringar (alternativ 1) samt två alternativ som innebär ändringar när det gäller alla de problem med det nuvarande instrumentet som har påvisats (alternativ 2A och 2B).

Alternativ 1 godtogs inte eftersom det inte skulle lösa de problem som påvisats. Underalternativen A och B av alternativ 2 löser de påvisade problemen i olika hög grad, med olika politiska och övriga konsekvenser. Enligt konsekvensanalysen skulle underalternativ B vara bättre eftersom det innebär

- anpassning av målen för finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete till de senaste trenderna inom EU:s utvecklingspolitik,
- tydlig åtskillnad mellan partnerländer,
- främjande av god samhällsstyrning, demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen i samband med EU-stödet,
- att genomförandet av den gemensamma strategin EU–Afrika underlättas,
- rationalisering av de tematiska programmen så att tillräcklig flexibilitet uppnås,
- flexibla mekanismer för att underlätta en effektivare EU-insatser i krissituationer eller efterkrissituationer och i instabila stater,
- ökad flexibilitet vid tilldelningen av medel, och
- effektivisering av biståndet från EU genom att förfarandena för programplanering och genomförande förenklas och görs mer flexibla så att gemensam programplanering och anpassning av EU-biståndet till partnerländernas programplaneringscykler underlättas.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Del fem, avdelning III, kapitel 1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt utgör den rättsliga ramen för samarbete med partnerländer och partnerregioner. Förslaget till förordning om finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete bygger bland annat på artikel 209.1 i fördraget och presenteras av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 294. Förordningens allmänna ram, inriktning och fokus ska hämtas från den gemensamma förklaringen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik: ”Europeiskt samförstånd” av den 20 december 2005 och meddelandet av den 13 oktober 2011, ”Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring”, samt eventuella kommande meddelanden som fastställer grundläggande orienteringar och principer för unionens utvecklingspolitik och alla senare slutsatser eller ändringar av dessa dokument.

EU har en unik möjlighet att i egenskap av opartisk givare stå för en del av det yttre biståndet på medlemsstaternas vägnar och tillsammans med dem, vilket ökar trovärdigheten i länder där EU är verksamt. Många medlemsstater har varken kapacitet eller vilja att utveckla globala instrument för yttre stöd. Därför är en insats på EU-nivå det optimala sättet att främja EU:s övergripande intressen och värderingar globalt och säkerställa EU:s närvaro i hela världen. I och med att de 27 medlemsstaterna agerar enligt en gemensam politik och strategi har EU den kritiska massa som behövs för att möta globala utmaningar, bland annat när det gäller uppnåendet av millennieutvecklingsmålen. Eftersom målen för detta förslag till förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på egen hand och eftersom målen därför, på grund av insatsens omfattning, bättre kan uppnås på EU-nivå, kan EU vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget.

Förslaget till ny förordning stärker också samordningskapaciteten och underlättar gemensam programplanering med medlemsstaterna, vilket säkrar en effektiv arbetsfördelning och effektiva utbetalningar av bistånd. EU:s och medlemsstaternas utvecklingspolitik ska komplettera och förstärka varandra. Därför bör biståndet från EU likriktas på områden där det kan få störst verkan med hänsyn till EU:s möjlighet att påverka på global nivå och möta globala utmaningar. I överensstämmelse med proportionalitetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget går detta förslag till ny förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen för förordningen.

Den föreslagna nya förordningen kommer att verka med hänsyn till den yttre dimensionen av EU:s sektorpolitiska prioriteringar och säkerställa samordning och förstärkning av synergieffekter, i enlighet med de mål som fastställs i förordningen, och i enlighet med ovannämnda rättsliga och politiska ramar.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Kommissionen föreslår att 96 miljarder euro anslås till de externa instrumenten för perioden 2014–2020¹. Det föreslagna anslaget för finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete är 23 294,7 miljoner euro. De vägledande årliga budgetåtagandena för finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete redovisas i tabellen nedan. Den vägledande tilldelningen av medel per enskilt program inom finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete redovisas i bilaga VII till förordningen. Enligt planen kommer minst 50 % av programmet för globala allmänna nyttigheter och utmaningar spenderas på klimatförändringen och miljömål² och minst 20 % på social delaktighet och mänsklig utveckling. I enlighet med meddelandet ”Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring”, är det övergripande målet att minst 20 % av unionens utvecklingsbistånd ska gå till fortsatt stöd till social delaktighet och mänsklig utveckling. Slutligen syftar denna förordning till att bidra till att minst 20 % av unionens budget används för att skapa samhällen med låga koldioxidutsläpp och hög resiliens mot klimatförändring, såsom anges i kommissionens meddelande ”En budget för Europa 2020”.

¹ EUF, fonden för globalt klimat och biologisk mångfald samt reserven för katastrofbistånd tillkommer utöver detta och ligger utanför EU-budgeten.

² Verksamhet som rör hållbar energi kommer att vara ett av de viktigaste områdena för klimatförändringsrelaterade kostnader. Med tanke på hur viktiga sunda ekosystemtjänster är för livsmedelsproduktionen kommer även biologisk mångfald att vara ett mycket viktigt område, bland annat för en tryggad livsmedelsförsörjning och ett hållbart jordbruk, särskilt eftersom biologisk mångfald dessutom ökar resiliensen mot klimatförändring.

För att säkerställa förutsebarheten kommer finansiering av verksamheter som rör högre utbildning i tredjeländer inom ramen för ”Erasmus för alla”-programmet att, i enlighet med EU:s mål för yttre åtgärder, göras tillgänglig genom två fleråriga anslag som endast täcker de första 4 åren respektive de återstående 3 åren. Denna finansiering kommer att avspeglas i den fleråriga vägledande programplaneringen för instrumentet för utvecklingssamarbete, i överensstämmelse med de berörda ländernas identifierade behov och prioriteringar. Anslagen kan ses över i enlighet med EU:s yttre prioriteringar vid stora oförutsedda händelser eller betydande politiska förändringar. Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr [--] om inrättande av ”Erasmus för alla”³ kommer att gälla för användningen av dessa medel.

Finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2014–2020
	2 716,7	2 903,1	3 100,3	3 308,7	3 525,3	3 751,7	3 989	23 294,7

*Löpande priser i miljoner euro

5. HUVUDSAKLIGA ELEMENT

Förenkling

En av kommissionens prioriteringar med denna nya förordning, liksom för övriga program inom ramen för den fleråriga finansieringsramen, är att förenkla regleringsmiljön och underlätta åtkomsten till EU-bistånd för partnerländer och partnerregioner, det civila samhällets organisationer, små och medelstora företag osv. om dessa bidrar till förordningens mål.

De yttre instrumenten kommer att förenklas och avskiljas tydligare så att överlappningar mellan dem minskar och så att varje instrument är kopplat till tydligt definierade politiska mål.

Förenkling och minskade transaktionskostnader för partnerländer och partnerregioner kommer också att uppnås genom flexibla förfaranden för programplanering som tillåter att principerna för biståndseffektivitet tillämpas. Unionen kan t.ex. anpassa sig till partnerländers nationella utvecklingsplaner, så att partnerländerna inte behöver förhandla om EU-specifika strategidokument som ska antas av kommissionen vilket möjliggör att en koncentrerad analys skulle kunna ingå i de fleråriga programplaneringsdokumenten. Likaledes kan givarsamordningen och arbetsfördelningen förbättras genom gemensam programplanering med medlemsstaterna.

Genomförandebestämmelserna finns i Europaparlamentets och rådets förordning [--] om gemensamma regler och förfaranden för genomförande av unionens instrument för yttre åtgärder.

Differentiering

Den differentierade strategi som beskrivs i meddelandet ”Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring” avser att göra EU:s utvecklingssamarbete mer effektivt genom att inrikta resurserna till de områden där de behövs bäst för fattigdomsminskning och där de skulle kunna ha störst verkan. Detta bör i första hand

³ EUT L ...

genomföras genom att bilaterala program för utvecklingssamarbete blir stödberättigade och i andra hand genom tilldelning av bistånd.

I princip skulle höginkomst-, övre medelinkomst- och andra större medelinkomstländer, som är på väg att uppnå en hållbar utveckling och/eller har tillgång till stora inhemska eller yttre resurser för att finansiera sina egna utvecklingsstrategier, inte kunna omfattas av bilaterala biståndsprogram. Världen utvecklas, och förteckningen från OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd (DAC) över mottagare av offentligt utvecklingsbistånd (som sågs över 2011) visar att över 20 länder har gått från att vara låginkomst- till att bli medelinkomstländer eller från lägre medelinkomst- till högre medelinkomstländer, beräknat på grundval av BNI per capita. Detta är givetvis bara en indikator bland många, och vid tillämpning av differentieringsprincipen måste hänsyn även tas till mänsklig utveckling, biståndsberoende och andra aspekter, bland annat utvecklingsprocessens dynamik.

Särskilt gäller att många medelinkomstländer spelar en ny och allt viktigare roll på regional och/eller global nivå. EU bör därför anpassa sina förbindelser med dessa länder, bland annat prioriteringarna och instrumenten för samarbete. Detta bör inte leda till att förbindelserna försvagas utan i stället till en modernare uppsättning instrument. EU bör upprätta nya partnerskap med länder som inte längre är berättigade att delta i bilaterala biståndsprogram, bland annat genom regionala och tematiska program inom det nya finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, tematiska finansieringsinstrument för EU:s yttre åtgärder och det nya partnerskapsinstrumentet.

Delegerade akter

Det föreslås att flexibiliteten ökas genom att delegerade akter används i enlighet med artikel 290 i fördraget för att göra det möjligt att ändra vissa icke-väsentliga delar av förordningen som inverkar på den efterföljande programplaneringen (t.ex. bilagor om stödberättigade länder, områden för samarbete och vägledande tilldelning av medel per program för 2014–2020).

Närmare redogörelse för förslaget

I detta avsnitt finns en mer ingående redogörelse där huvudtankarna med den nya förordningen om finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete redovisas för varje föreslagna artikel.

(0) Syfte och tillämpningsområde (avdelning I artikel 1)

Den enda föreslagna förändringen i artikel 1 är att det panafrikanska programmet innefattas i förordningens tillämpningsområde.

Därmed täcker förordningen in alla utvecklingsländer, -territorier och -regioner förutom länder som omfattas av föranslutningsinstrumentet.

(1) Mål och allmänna principer (avdelning II) – artiklarna 2 och 3

Artikel 2 (Mål och tilldelningskriterier) beskriver de främsta och övergripande målen för förordningen och unionens geografiska och tematiska utvecklingssamarbete. Dessa mål är anpassade till artikel 208 i fördraget och till kommissionens meddelanden ”En budget för Europa 2020” och ”En agenda för förändring”.

Artikeln ger stöd för alla former av samarbete med utvecklingsländer. Den kräver att de kriterier för offentligt utvecklingsbistånd (ODA) som OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd har infört ska uppfyllas, med möjliga undantag för tematiska program och det panafrikanska programmet. För dessa program anges en 10 % flexibilitet för verksamhet som inte utgörs av offentligt bistånd för att täcka kostnader som, trots att de inte i egentlig mening uppfyller kraven för offentligt bistånd, kan krävas för ett adekvat genomförande av åtgärder inom ramen för dessa program.

Artikel 3 (Allmänna principer) beskriver de huvudprinciper som ska vara vägledande vid tillämpningen av förordningen, vilka är följande: demokrati, respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och rättsstatsprincipen, tillämpning av en differentierad strategi gentemot partnerländerna som tar hänsyn till deras behov, kapacitet, åtaganden och resultat och EU-åtgärdernas potentiella verkningar, frågor av övergripande karaktär (såsom jämställdhet och kvinnors egenmakt), stärkt samstämmighet för EU:s yttre åtgärder, förbättrat samarbete med medlemsstaterna och andra bilaterala eller multilaterala givare och en utvecklingsprocess som leds av ett partnerland eller en partnerregion med ömsesidig ansvarighet, genom utvecklingsstrategier som omfattar alla och i vilka alla kan delta, med användning av effektiva och innovativa samarbetsmetoder i enlighet med bästa praxis från OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd för att därigenom förbättra biståndets verkningar och minska överlappning och dubbelarbete.

(2) Geografiska och tematiska program (avdelning III) – artiklarna 4 till 9

Artikel 4 (Genomförande av unionens bistånd) beskriver genom vilken typ av program EU-biståndet kommer att betalas ut.

Artikel 5 (Geografiska program) omfattar de möjliga områdena för samarbete och skiljer mellan regionalt och bilateralt samarbete. Den differentieringsprincip som fastställs i artikel 3 kommer att tillämpas. Därmed skulle bilateralt utvecklingsbistånd tillhandahållas till de partnerländer som bäst behöver det och saknar den ekonomiska kapacitet som krävs för deras egen utveckling. Differentieringsprincipen tar också hänsyn till EU-biståndets potentiella verkan i partnerländerna. Partnerländer som vara föremål för bilateralt bistånd förtecknas i bilaga III. Denna bilaga innefattar inte länder som inte längre är stödberättigande enligt följande kriterier: partnerländer som står för mer än 1 % av världens BNP och/eller övre medelinkomstländer som upptas i förteckningen över stödmottagare från OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd är i princip uteslagna, men ytterligare kriterier som rör deras behov och kapacitet, såsom FN:s utvecklingsprogramms index för mänsklig utveckling, index för ekonomisk sårbarhet och biståndsberoende samt ekonomisk tillväxt och utländska direktinvesteringar används. Hänsyn tas också till avsaknad av tillförlitliga uppgifter.

Alla partnerländer som finns upptagna i bilaga I skulle dock fortfarande få stöd via de regionala och tematiska programmen.

Förordningen begränsar inte EU:s samarbets- eller insatsområden. Förteckningar över sådana områden är bara avsedda som exempel. Områden kan väljas för att de är relevanta för uppnåendet av de mål som fastställs i fördraget, för EU:s internationella skyldigheter och åtaganden eller för särskilda mål enligt avtalen med partnerländer och partnerregioner. Områden inom vilka samarbete föreslås bör dock väljas med hänvisning till EU:s mål att koncentrera biståndet för att se till att EU:s och medlemsstaternas politik kompletterar

varandra i enlighet med artikel 208 i fördraget⁴ och med tanke på kommissionens meddelanden (särskilt meddelandet om en agenda för förändring) och tillämpliga resolutioner från rådet och Europaparlamentet.

Artikel 6 (Tematiska program) omfattar de tematiska programmen, vars mål och omfattning kommer att vara samstämmiga med denna förordnings syfte och omfattning och de villkor som ska gälla för genomförandet av de tematiska programmen.

Artikel 7 (Globala allmänna nyttigheter och utmaningar) beskriver det tematiska programmet Globala allmänna nyttigheter och utmaningar, som kommer att inriktas på globala nyttigheter och utmaningar på ett flexibelt och övergripande sätt. Programmets huvudsakliga verksamhetsområden beskrivs mer ingående i bilaga V. De innefattar bland annat miljö och klimatförändring, hållbar energi⁵, mänsklig utveckling (inbegripet hälsa, utbildning, jämställdhet, anställning, färdigheter, socialt skydd och social delaktighet samt aspekter som har samband med ekonomisk utveckling, t.ex. tillväxt, sysselsättning, handel och den privata sektorns engagemang), tryggad livsmedelsförsörjning samt migration och asyl. Detta tematiska program kommer att möjliggöra en snabb respons vid oförutsedda händelser och globala kriser (t.ex. livsmedelspriskris, fågelinfluensa). Det kommer att göra EU:s utvecklingssamarbete mindre fragmenterat och kommer att tillåta lämplig förstärkning av och samstämmighet mellan inre och yttre åtgärder.

Artikel 8 (Det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter) beskriver det tematiska programmet Det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter, som bygger på det tidigare programmet för icke-statliga aktörer och lokala myndigheter. Fokus för detta program har skärpts, med ökad tonvikt på kapacitetsutveckling av det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter. Programmet kommer att främja utvecklingen mot att det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter blir mer inkluderande och får ökade befogenheter, öka medvetenheten om och mobiliseringen i samband med utvecklingsfrågor och stärka kapaciteten för politisk dialog om utveckling.

Artikel 9 (Panafrikanska programmet) beskriver det panafrikanska program som inrättas för genomförandet av den gemensamma strategin EU–Afrika. Programmet kommer att komplettera och vara samstämmigt med andra finansieringsinstrument, bland annat ENI, EUF och de tematiska programmen inom ramen för finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete. ENI och EUF är inriktade på insatser på regional eller nationell nivå i Afrika, medan det panafrikanska programmet ska användas för att specifikt stödja målen för strategin för EU-Afrika, med särskilt stöd för verksamheter av transregional, kontinental och transkontinental karaktär samt relevanta initiativ inom ramen för strategin i samarbete med andra instrument och relevanta initiativ på den globala arenan. Det panafrikanska programmet kommer att verka i nära samarbete eller parallellt med andra instrument och inriktas på särskilda initiativ som överenskomms inom ramen för strategin och de handlingsplaner för vilka inga alternativa finansieringskällor kan mobiliseras för att på så sätt säkerställa den nödvändiga samstämmigheten och synergien och förhindra dubbelarbete och överlappningar.

(3) Programplanering och tilldelning av medel (avdelning IV) – artiklarna 10 till 14

⁴ "Unionens och medlemsstaternas utvecklingspolitik ska komplettera och förstärka varandra" (artikel 208).

⁵ "Om trygg energiförsörjning och internationellt samarbete – EU:s energipolitik: Samarbete med partner utanför våra gränser", KOM(2011) 539, 7.9.2011.

Artikel 10 (Allmän ram för programplanering och tilldelning av medel) fastställer den allmänna ramen för geografisk och tematisk programplanering samt för tilldelning av medel enligt denna förordning. För detta ändamål används tilldelningskriterierna i artikel 3.2. För att säkerställa att EU:s och medlemsstaternas åtgärder ger synergier och kompletterar varandra kommer medlemsstaterna att delta fullt ut i programplaneringen. Samrådsförfarandet kommer också att inkludera andra givare och utvecklingsaktörer samt det civila samhället och regionala och lokala myndigheter.

Enligt punkt 4 ska en viss del av medlen inte tilldelas för att öka instrumentets flexibilitet och ge möjlighet att reagera på oförutsedda händelser (nya politiska prioriteringar, naturkatastrofer eller katastrofer orsakade av människan).

Artikel 11 (Programplaneringsdokument för geografiska program) anger krav och principer för att utarbeta strategidokument för de länder och regioner som får en vägledande tilldelning enligt denna förordning och, baserat på strategidokumentet, fleråriga vägledande program. Artikel 11 listar också undantag när inget strategidokument behöver tas fram. Syftet skulle vara att förenkla programplaneringsprocessen samt gynna en gemensam programplanering med medlemsstaterna och anpassningen till utvecklingsländerns nationella program.

För att säkerställa landets ägarskap och principerna för biståndseffektivitet kommer utkast till strategidokumentet att utarbetas i dialog med partnerländerna och partnerregionerna, där relevanta aktörer från det civila samhället och regionala och lokala myndigheter deltar. Såväl medlemsstaterna som andra givare kommer att involveras i enlighet med artikel 10.3.

Artikel 11 inför även möjligheten att ha ett gemensamt ramdokument som fastställer en heltäckande EU-strategi, varav utvecklingspolitiken skulle vara en del.

De fleråriga vägledande program som utarbetas skulle kunna bygga på vilka programplaneringsdokument som helst som anges i denna artikel, förutom i fall då den sammanlagda tilldelningen inte överstiger 30 miljoner euro. De fleråriga vägledande programmen kan justeras genom en halvtidsutvärdering eller en särskild översyn, med tanke på uppnådda mål och nya behov som identifierats, t.ex. de som följer av krissituationer, efterkrissituationer eller instabila situationer.

Artikel 12 (Programplanering för länder i krissituationer, efterkrissituationer eller instabila situationer) betonar de särskilda behoven och omständigheterna för länder i krissituationer, efterkrissituationer eller instabila situationer, vilket bör beaktas vid utarbetande av alla programplaneringsdokument. Artikel 12.2 belyser det potentiella behovet av snabb respons i sådana länder och föreskriver ett särskilt förfarande (kommittéförfarande i efterhand, artikel 14.3) för en särskild granskning av strategidokument och det fleråriga vägledande programmet.

Artikel 13 (Programplaneringsdokument för tematiska program) beskriver kraven och förfarandet för att utarbeta programplaneringsdokumenten. Artikel 13 föreskriver också att det ska vara möjligt att vid behov göra en halvtidsöversyn eller särskild översyn.

Artikel 14 (Godkännande av strategidokument och antagande av fleråriga vägledande program) föreskriver att fleråriga programplaneringsdokument (dvs. strategidokument, fleråriga vägledande program för partnerländer och partnerregioner och tematiska strategidokument) ska antas av kommissionen efter yttrande från en kommitté som består av

företrädare för medlemsstaterna och har en företrädare för kommissionen som ordförande (kommittén inrättas i artikel 24 i denna förordning).

Artikeln föreskriver också flexibilitet och förenkling i fall där ett undantag kan göras från det valnliga kommittéförfarandet (t.ex. inget kommittéförfarande vid tekniska justeringar eller mindre förändringar av den övergripande tilldelningen) och för fall där kommittéförfarandet skulle tillämpas efter att kommissionens ändringar har antagits och genomförts (t.ex. vid fall av krissituationer, efterkrissituationer och instabila situationer eller vid hot mot demokratin och de mänskliga rättigheterna).

(4) Slutbestämmelse (Avdelning V) – Artiklarna 15 till 22

För att göra EU-stödet mer samstämmigt och effektivt, och särskilt för att undvika att program delas upp mellan flera olika instrument, fastställs i **artikel 15 (Deltagande av ett tredjeland som inte är stödberättigad enligt denna förordning)** möjligheten att utvidga stödberättigandet enligt denna förordning till alla tredjeländer, territorier och regioner i den mån detta bidrar till förordningens övergripande mål.

Artikel 16 (Tillfälligt upphävande av stöd) beskriver det förfarande som ska tillämpas om de principer som anges i avdelning II inte följs och vid ett eventuellt tillfälligt upphävande av stödet enligt denna förordning.

Artiklarna 17 och 18 (Delegering av befogenheter till kommissionen) inför möjligheten att delegera befogenheter till kommissionen att anta delegerade akter för att ändra eller göra tillägg till bilagorna I till VII till denna förordning. I artikel 28 beskrivs delegeringen av befogenheter och förfarandena för detta. Europaparlamentet och rådet kommer samtidigt och utan dröjsmål att underrättas när kommissionen antar en sådan delegerad akt, och akten ska träda i kraft endast om ingen av de båda institutionerna har kommit med någon invändning inom en period av 2 månader (förlängningsbar med ytterligare 2 månader) från underrättelsen.

Artikel 19 (Kommittéförfarande) inrättar den kommitté som ska bistå kommissionen vid genomförandet av denna förordning⁶.

Artikel 20 (Finansiella bestämmelser) fastställer det finansiella referensbeloppet för genomförandet av denna förordning.

Artikel 21 (Europeiska utrikestjänsten) tar upp att denna förordning ska tillämpas i enlighet med rådets beslut om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta⁷, särskilt artikel 9.

Artikel 22 (Ikraftträdande) föreskriver att denna förordning ska träda i kraft och tillämpas från och med den 1 januari 2014 utan angivande av något datum när förordningen upphör att gälla.

⁶ Förordning (EU) nr 182/2011
⁷ Rådets beslut (EU) nr 2010/427

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingsarbete

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 209 första stycket,

med beaktande av kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Denna förordning är ett av de instrument som direkt understödjer Europeiska unionens yttre politik. Den kommer att ersätta Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete⁸, som löper ut den 31 december 2013.
- (2) Kampen mot fattigdom kommer även i fortsättningen att vara huvudmålet för EU:s utvecklingspolitik, i enlighet med avdelning V, kapitel 1 i fördraget om Europeiska unionen och del V, avdelning III, kapitel 1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med millennieutvecklingsmålen⁹ eller andra mål som godtagits av unionen och dess medlemsstater.
- (3) Den allmänna politiska ramen, riktlinjerna och fokus för genomförandet av denna förordning fastställs i Europeiskt samförstånd¹⁰ och i kommissionens meddelanden ”Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring”¹¹ och ”Den framtida strategin för EU:s budgetstöd till tredjeländer”¹² samt eventuella kommande meddelanden, och senare slutsatser, som fastställer grundläggande orienteringar och principer för unionens utvecklingspolitik.

⁸ EUT L 378, 27.12.2006, s. 41-71

⁹ Förenta nationernas millenniedeklaration, Resolution antagen av generalförsamlingen den 18 september 2000.

¹⁰ Gemensamma förklaringen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik: ”Europeiskt samförstånd”, EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

¹¹ Meddelande av den 13 oktober 2011, ännu inte offentliggjort i EUT.

¹² Meddelande av den 13 oktober 2011, ännu inte offentliggjort i EUT.

- (4) Unionen grundar sig på värderingarna demokrati, rättsstatsprincipen, de mänskliga rättigheternas och grundläggande friheternas allmängiltighet och odelbarhet och respekt för människors värde, jämlikhet och solidaritet samt respekt för principerna i Förenta nationernas stadga och i folkrätten. Unionen strävar efter att utveckla och konsolidera sitt åtagande när det gäller dessa värden i partnerländer och partnerregioner genom dialog och samarbete.
- (5) Unionen strävar också efter att säkerställa överensstämmelse med andra områden som rör dess yttre åtgärder. Detta bör gälla när EU:s politik för utvecklingssamarbete och strategidokumentet utarbetas och åtgärder genomförs.
- (6) Ett mer verkningsfullt bistånd, förstärkt komplementaritet och ökad harmonisering, anpassning till partnerländerna och samordning av förfarandena, både mellan unionen och dess medlemsstater och i förbindelserna med andra givare och utvecklingsaktörer, är väsentliga faktorer för att säkra biståndets samstämmighet och relevans och samtidigt göra det möjligt att minska de kostnader som partnerländerna måste bära. Genom sin utvecklingspolitik åtar sig unionen att genomföra slutsatserna i förklaringen om biståndseffektivitet som antogs vid det högnivåforum om biståndseffektivitet som hölls i Paris den 2 mars 2005, Accra-handlingsplanen som antogs den 4 september 2008 och den uppföljande förklaring som antogs i Busan den 1 december 2011. Målet att uppnå en gemensam programplanering mellan unionen och dess medlemsstater bör stärkas. Dessa åtaganden har lett till ett antal slutsatser från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, såsom EU:s uppförandekod om komplementaritet och arbetsfördelning inom utvecklingspolitiken¹³ och den operativa ramen för biståndseffektivitet¹⁴.
- (7) Unionens bistånd bör stödja den gemensamma strategin EU–Afrika¹⁵ och den serie handlingsplaner som utgör ramen för ett brett samarbete till ömsesidig nytta inom ett strategiskt partnerskap som kännetecknas av en jämbördig strävan mot gemensamma mål.
- (8) Såväl unionen som de enskilda medlemsstaterna bör förbättra konsekvensen och komplementariteten i sin politik för utvecklingssamarbete, bland annat genom att ta fasta på partnerländernas och partnerregionernas prioriteringar på landsnivå och regional nivå. För att unionens utvecklingspolitik och samarbetspolitik och medlemsstaternas motsvarande politik verkligen ska komplettera och förstärka varandra är det lämpligt att fastställa förfaranden för gemensam programplanering som bör användas närhelst det är möjligt och lämpligt.
- (9) Unionens politik och internationella åtgärder för utvecklingssamarbete vägleds av millennieutvecklingsmålen, inklusive efterföljande ändringar av dessa, samt de huvudsakliga mål och principer som unionen och dess medlemsstater har godkänt inom ramen för samarbetet med Förenta nationerna och andra behöriga internationella organisationer på området utvecklingssamarbete.

¹³ Rådets slutsatser av den 15 maj 2007 om EU:s uppförandekod om komplementaritet och arbetsfördelning inom utvecklingspolitiken (dok. 9558/07).

¹⁴ Rådets slutsatser av den 17 november 2009 om en operativ ram för biståndseffektivitet (dok. 15912/09), konsoliderad text av den 11 januari 2011 (dok. 18239/10).

¹⁵ Det strategiska partnerskapet mellan EU och Afrika. Den gemensamma strategin EU–Afrika som antogs vid toppmötet i Lissabon den 9 december 2007.

- (10) Unionen bör främja en heltäckande strategi för insatser vid kriser och katastrofer och i konfliktpåverkade och instabila situationer, bland annat övergångssituationer. Denna strategi bör främst bygga på rådets slutsatser om säkerhet och utveckling¹⁶, om EU:s hantering av instabila situationer¹⁷ och om förebyggande av konflikter¹⁸ samt berörda senare slutsatser. På så sätt bör den nödvändiga blandningen av strategier, insatser och instrument kunna tas fram, särskilt genom att en lämplig balans säkras mellan strategier med tonvikt på säkerhet, utveckling och humanitära insatser samt genom att insatser på kort sikt kopplas till långsiktigt stöd.
- (11) Unionens stöd bör inriktas på de områden där det har störst verkan med hänsyn till dess kapacitet att fungera på global nivå och möta globala utmaningar såsom utrotande av fattigdom, hållbar tillväxt för alla och främjande i hela världen av demokrati, god samhällsstyrning, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen, på ett långvarigt och förutsägbart åtagande när det gäller utvecklingsbistånd och på unionens samordnade roll för medlemsstaterna. För att säkerställa en sådan verkan bör principen om differentiering inte bara tillämpas på tilldelning av medel utan även på programplanering, så att bilateralt utvecklingssamarbete inriktas på de partnerländer som har störst behov, inbegripet instabila stater och mycket sårbara stater, och begränsad möjlighet att få tillgång till andra finansieringskällor för deras egen utveckling, med hänsyn till EU-biståndets potentiella verkan i partnerländer. Som en följd av detta skulle bilateral programplanering vara inriktad på sådana länder och tilldelas på grundval av objektiva kriterier som bygger på dessa länders behov och kapacitet samt på EU-biståndets verkan.
- (12) Denna förordning ska ge en ram för programplanering som möjliggör ökad konsekvens mellan unionens politikområden genom att ett gemensamt ramdokument används som grund för planeringen. Den bör ge möjlighet till en fullständig harmonisering med partnerländer och partnerregioner genom att i tillämpliga fall utgå från nationella utvecklingsplaner eller motsvarande heltäckande utvecklingsdokument. Med hjälp av gemensam programplanering ska förordningen också syfta till en bättre samordning mellan givare, särskilt mellan unionen och dess medlemsstater.
- (13) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning, bättre kan uppnås på unionsnivå kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (14) I en globaliserad värld blir olika interna politikområden för EU såsom miljö, klimatförändring, sysselsättning (inbegripet anständigt arbete för alla), jämställdhet, energi, vatten, transport, hälsa, utbildning, rättvisa och säkerhet, forskning och innovation, informationssamhället, migration, jordbruk och fiske i allt högre grad en del av EU:s yttre åtgärder. I kommissionens meddelande "Europa 2020: En strategi för

¹⁶ Säkerhet och utveckling – Slutsatser från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar församlade i rådet den 20 november 2007 (dok.15097/07).

¹⁷ EU:s hantering av instabila situationer - Slutsatser från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar församlade i rådet den 20 november 2007 (dok. 11518/07).

¹⁸ Rådets slutsatser om konfliktförebyggande, 3101:a mötet i Europeiska unionens råd (utrikes frågor), Luxemburg, 20 juni 2011.

smart och hållbar tillväxt för alla”¹⁹ betonas unionens åtagande att i sin inre och yttre politik främja en smart och hållbar tillväxt för alla som för samman de tre pelarna ekonomi, samhälle och miljö.

- (15) Bland de stora utmaningar unionen står inför och där behovet av åtgärder på internationell nivå är akut finns kampen mot klimatförändring och skydd av miljön. I enlighet med den avsikt som anges i kommissionens meddelande ”En budget för Europa 2020” av den 29 juni 2011²⁰ bör denna förordning bidra till målet att minst 20 % av EU:s budget ska gälla ett samhälle med låga koldioxidutsläpp och hög resiliens mot klimatförändring och att minst 25 % av medlen i programmet för globala allmänna nyttigheter och utmaningar bör användas för att klimatförändring och miljö. Åtgärder inom dessa båda områden bör närhelst det är möjligt vara ömsesidigt stödande så att deras verkan förstärks.
- (16) Enligt kommissionens meddelande ”Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring”²¹ bör social delaktighet och mänsklig utveckling stödjas även i fortsättningen med minst 20 % av unionens utvecklingsbistånd. För att bidra till detta ska minst 20 % av medlen för programmet för globala allmänna nyttigheter och utmaningar gå till stöd för detta utvecklingsområde.
- (17) Förteckningen över partnerländer enligt denna förordning bör anpassas på grundval av eventuella ändringar av ländernas status i enlighet med vad OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd fastställer, samt på grundval av viktiga förändringar i fråga om mänsklig utveckling, biståndsberoende, krissituationer, sårbarhet och andra aspekter, bland annat utvecklingsprocessens dynamik. Sådana uppdateringar och översyner av partnerländer som kan bli föremål för bilateralt utvecklingssamarbete, ändringar av definitionerna av de samarbetsområden och verksamheter som omfattas av instrumentet och justeringar av de vägledande anslagen per program utgör icke-väsentliga delar av denna förordning. För att denna förordnings tillämpningsområde ska kunna anpassas till den snabba utvecklingen i tredjeländer bör kommissionen ges delegerade befogenheter att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt för uppdatering av bilagorna till denna förordning som innehåller förteckningen över de partnerländer och partnerregioner som är berättigade till ekonomiskt bistånd från unionen samt huvudområdena för samarbete inom de geografiska och tematiska programmen och vägledande anslag per program. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, även på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar akter, dessutom se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (18) För att trygga enhetliga förutsättningar för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter.
- (19) De genomförandebefogenheter avseende strategidokument och fleråriga vägledande program som fastställs i artiklarna 11 till 14 i denna förordning bör utövas i enlighet

¹⁹ KOM(2010) 2020 slutlig

²⁰ KOM(2011) 500 slutlig

²¹ KOM(2011) 637 slutlig

med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter²². Med beaktande av dessa genomförandeakters karaktär, särskilt deras policyinriktning eller deras budgetkonsekvenser, bör granskningsförfarandet i princip tillämpas vid antagandet av dem, utom när det gäller finansiellt småskaliga åtgärder. I vederbörligen motiverade tvingande skäl att vidta ytterst brådskande åtgärder som har samband med fastställandet av de fleråriga eller årliga programmen eller särskilda åtgärder ska kommissionen genast anta tillämpliga genomförandeakter.

- (20) Gemensamma regler och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för yttre åtgärder fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../... av den²³, nedan kallad *gemensamma genomförandeförordningen*.
- (21) Hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder (Europeiska utrikestjänsten) ska organiseras och arbeta anges i rådets beslut 2010/427/EU²⁴.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

INLEDNING

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Enligt denna förordning får unionen finansiera:
- (a) Geografiska program som syftar till att stödja samarbete med de utvecklingsländer, territorier och regioner som anges i bilaga I (nedan kallade "partnerländer och partnerregioner") och som upptas i förteckningen över mottagare av offentligt utvecklingsbistånd (ODA) från OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd i bilaga II. Partnerländer som ska omfattas av bilateralt utvecklingsbistånd anges i bilaga III.
 - (b) Tematiska program för globala allmänna nyttigheter och hantering av globala utmaningar samt stöd till det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter i länder, territorier och regioner som är berättigade till EU-stöd från geografiska program i enlighet med bilaga I till denna förordning, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr [.../...] om inrättandet av ett europeiskt grannskaps- och partnerskapsinstrument²⁵ och rådets beslut [2001/822/EG av den 27 november 2001 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen²⁶] och i stater i Afrika,

²² EUT L 55, 28.2.2011, s. 13

²³ EUT L....

²⁴ EUT L 201, 3.8.2010, s. 30

²⁵ EUT L ...

²⁶ EGT L 314, 30.11.2001, s. 1.

Västindien och Stillahavsområdet (AVS-stater) som undertecknade AVS-EU-partnerskapsavtalet i Cotonou den 23 juni 2000.

- (c) Ett panafrikanskt program som stödjer den gemensamma strategin EU–Afrika i de länder, territorier och regioner om omfattas av strategin.
2. Enligt denna förordning definieras region som ett geografiskt område som omfattar mer än ett utvecklingsland.

AVDELNING II

MÅL OCH ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 2

Mål och kriterier för stödberättigande

1. Inom ramen för de principer och mål som gäller för unionens yttre åtgärder.
- (a) Det främsta och övergripande målet för samarbete enligt denna förordning ska vara att minska och på lång sikt utrota fattigdom.
 - (b) Samarbete enligt denna förordning kommer också att bidra till att andra mål för EU:s yttre åtgärder uppnås, särskilt att
 - (i) stimulera en hållbar ekonomisk, social och miljömässig utveckling, och
 - (ii) främja demokrati, rättsstatsprincipen, god samhällsstyrning och respekt för de mänskliga rättigheterna.

Relevanta indikatorer, särskilt millennieutvecklingsmål 1 för punkt a och millennieutvecklingsmål 1 till 8 för punkt b och övriga indikatorer som överenskommits av unionen och dess medlemsstater, ska användas för att mäta om dessa mål har uppnåtts.

2. Åtgärder inom de geografiska programmen ska utformas på ett sådant sätt att de uppfyller de kriterier för offentligt utvecklingsbistånd som OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd har fastställt.

Åtgärder inom de det panafrikanska programmet och de tematiska programmen ska utformas på ett sådant sätt att de uppfyller de kriterier för offentligt utvecklingsbistånd som OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd har fastställt, såvida inte

- (a) stödmottagaren har sådana egenskaper att annat krävs, eller
- (b) det genom åtgärden genomförs ett globalt initiativ, en prioritering i unionspolitiken, en internationell förpliktelse eller ett internationellt åtagande för unionen i enlighet med artikel 6 och åtgärden inte är av sådan art att kriterierna för offentligt utvecklingsbistånd uppfylls.

Utan att detta påverkar tillämpningen av punkt (a) ska minst 90 % av de beräknade utgifterna inom det panafrikanska programmet och de tematiska programmen utformas så att de uppfyller de kriterier för offentligt utvecklingsbistånd som OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd har fastställt.

3. Åtgärder som omfattas av och som är bidragsberättigande enligt förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitärt bistånd²⁷ ska i princip inte finansieras inom ramen för denna förordning, utom om det är nödvändigt att trygga kontinuiteten i samarbetet från en krissituation till stabila utvecklingsförhållanden.

Artikel 3

Allmänna principer

1. Unionen vinnlägger sig om att genom dialog och samarbete med partnerländer och partnerregioner främja, utveckla och stödja de principer för demokrati, rättsstatsprincipen och respekt för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter på vilka den är grundad.
2. Vid genomförandet av denna förordning och i syfte att göra unionens bistånd verkningsfullt ska en differentierad strategi tillämpas för partnerländerna, så att partnerländer och partnerregioner får specialanpassade samarbeten som bygger på deras
 - (a) behov,
 - (b) kapaciteter att generera och få tillgång till ekonomiska resurser och deras upptagskapacitet, och
 - (c) åtaganden och resultat.

Vid tillämpning av den differentierade strategin ska hänsyn också tas till EU-biståndets potentiella verkan i partnerländerna.

De länder som har störst behov, särskilt de minst utvecklade länderna, låginkomstländer samt länder som befinner sig i krissituationer, efterkrissituationer eller som är instabila eller sårbara, ska prioriteras vid tilldelning av resurser.

3. Följande frågor av övergripande karaktär ska integreras i alla program: främjande av mänskliga rättigheter, jämställdhet mellan kvinnor och män, kvinnors egenmakt, icke-diskriminering, demokrati, god samhällsstyrning, barns rättigheter och ursprungsbefolkningars rättigheter, social delaktighet och rättigheter för personer med funktionsnedsättningar, miljöhållbarhet inbegripet åtgärder mot klimatförändring och bekämpning av hiv/aids.
4. Särskild uppmärksamhet ska ägnas åt att stärka rättsstatsprincipen, förbättra tillgången till rättsväsendet och stödja det civila samhället, handel och hållbar utveckling,

²⁷ EGT L 163, 2.7.1996, s. 1.

tillgång till IKT, hälso- och sjukvård och tryggad livsmedelsförsörjning samt främja dialog, delaktighet, försoning och institutionsuppbyggnad.

5. Vid genomförandet av denna förordning ska konsekvens med andra områden av unionens yttre åtgärder och med andra berörda politikområden säkerställas. Därför ska åtgärder som finansieras enligt denna förordning, inbegripet dem som förvaltas av EIB, bygga på den samarbetspolitik som gäller för instrumenten såsom överenskommelser, deklarationer och handlingsplaner som är gemensamma för EU och berörda tredjeländer och regioner, samt på unionens beslut, särskilda intressen, politiska prioriteringar och strategier.
6. Kommissionen och medlemsstaterna ska eftersträva regelbundna och täta informationsutbyten, inbegripet med andra givare, och främja bättre samordning och komplementaritet mellan givarna genom att arbeta för en gemensam flerårig programplanering grundad på partnerländernas strategier för fattigdomsbekämpning eller jämförbara strategier, genom gemensamma genomförandemekanismer, bland annat utbyte av analyser, genom gemensamma uppdrag för alla givare och genom användning av samfinansieringsarrangemang.
7. Inom sina respektive kompetenssfärer ska unionen och medlemsstaterna främja en multilateral strategi för globala utmaningar och i tillämpliga fall gynna samarbete med internationella organisationer och organ och andra bilaterala givare.
8. Unionen ska främja ett effektivt samarbete med partnerländer och partnerregioner i enlighet med bästa internationella praxis. Den ska successivt anpassa sitt stöd till partnerländernas eller partnerregionernas nationella utvecklingsstrategier, reformpolitik och förfaranden. Den ska bidra till att stärka processen med ömsesidig ansvarighet mellan å ena sidan partnerregeringar och partnerinstitutioner och å andra sidan givare samt främja lokal expertis och lokal sysselsättning. I detta syfte ska unionen främja:
 - (a) En utvecklingsprocess som leds av partnerlandet eller partnerregionen och i vilken landet eller regionen har egenansvar.
 - (b) Utvecklingsstrategier som omfattar alla och i vilka alla kan delta, med bred medverkan av alla samhällssegment i utvecklingsprocessen och i den nationella och regionala dialogen, inbegripet den politiska dialogen.
 - (c) Effektiva och innovativa metoder och instrument för samarbete i enlighet med artikel 4 i den gemensamma genomförandeförordningen, t.ex. en blandning av bidrag och lån och andra riskdelningsmekanismer inom utvalda sektorer och länder samt engagemang från den privata sektorn, i överensstämmelse med bästa praxis enligt OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd. Dessa metoder och instrument ska anpassas efter varje partnerlands eller partnerregions särskilda förhållanden, med tonvikt på programbaserade tillvägagångssätt, tillhandahållande av förutsebar biståndsfinansiering, mobilisering av privata resurser, utveckling och användning av landsspecifika system och på resultatbaserade utvecklingsstrategier, i förekommande fall inklusive internationellt överenskomna mål och indikatorer, såsom dem för millennieutvecklingsmålen.

- (d) Bättre genomslag för politiska strategier och programplanering genom samordning och harmonisering mellan givare i syfte att minska överlappningar och dubbelarbete, förbättra komplementariteten och stödja initiativ som omfattar alla givare.
 - (e) Samordningen ska ske i de partnerländer och partnerregioner som tillämpar överenskomna riktlinjer och principer för bästa praxis när det gäller samordning och biståndseffektivitet.
9. Unionen kommer bland annat att stödja bilateralt, regionalt och multilateralt samarbete och dialog, partnerskapsavtal och trepartssamarbete.
10. Kommissionen ska eftersträva regelbundna informationsutbyten med det civila samhället.

AVDELNING III

GEOGRAFISKA OCH TEMATISKA PROGRAM

Artikel 4

Genomförande av gemenskapens bistånd

I överensstämmelse med det övergripande syftet och tillämpningsområdet, målen och de allmänna principerna för denna förordning ska unionens bistånd genomföras genom de geografiska och tematiska programmen och det panafrikanska programmet samt i enlighet med den gemensamma genomförandeförordningen.

Artikel 5

Geografiska program

1. Unionens samarbetsverksamhet enligt denna artikel kommer att vara av nationell, regional, transregional och kontinental karaktär.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 1.1 a ska ett geografiskt program omfatta samarbete inom lämpliga verksamhetsområden.
 - (a) regionalt med de partnerländer som förtecknas i bilaga I, och
 - (b) bilateralt med de partnerländer som förtecknas i bilaga III.
3. De geografiska programmen kan bland annat omfatta de samarbetsområden som ingår i det europeiska samförståndet för att uppnå de mål som anges i artikel 2.1.

Allmänna samarbetsområden och särskilda samarbetsområden för varje region anges i bilaga IV.
4. Inom varje program kommer unionen i princip att koncentrera sitt bistånd till tre sektorer.

Artikel 6

Tematiska program

I överensstämmelse med det övergripande syftet och tillämpningsområdet, målen och de allmänna principerna för denna förordning ska åtgärder som vidtas inom ramen för de tematiska programmen ge ett mervärde till och komplettera åtgärder som finansieras inom ramen för de geografiska programmen.

Följande villkor ska gälla för programplaneringen av tematiska åtgärder:

- (a) Unionspolitikens mål enligt denna förordning kan inte uppnås på ett lämpligt eller effektivt sätt genom geografiska program.
- (b) Åtgärderna omfattar globala initiativ till stöd för internationellt överenskomna mål eller globala allmänna nyttigheter och utmaningar. I detta fall får åtgärderna genom undantag från artikel 9 i den gemensamma genomförandeförordningen inbegripa åtgärder i medlemsstater, kandidatländer, potentiella kandidatländer och andra tredjeländer, i enlighet med det berörda tematiska programmet.

och/eller

- (c) Åtgärderna är av följande art:
 - Multiregionala och/eller övergripande åtgärder.
 - Innovativa strategier och/eller initiativ som ska kunna utnyttjas för framtida åtgärder.
 - Åtgärder i de fall då det inte finns något avtal om åtgärden med partnerregeringen (partnerregeringarna).
 - Åtgärder som avspeglar en prioritering i unionspolitiken eller en internationell förpliktelse eller ett internationellt åtagande för unionen.
 - I förekommande fall åtgärder i de fall då det inte finns något geografiskt program eller då detta har upphävts.

Artikel 7

Globala allmänna nyttigheter och utmaningar

1. Syftet med unionens bistånd enligt programmet "Globala allmänna nyttigheter och utmaningar" ska vara att stödja åtgärder inom områden som miljön och klimatförändringen, hållbar energi, mänsklig utveckling, tryggad livsmedelsförsörjning samt migration och asyl.
2. En närmare beskrivning av verksamheter som ska bedrivas med bistånd från unionen enligt denna artikel finns i bilaga V.

Artikel 8

Det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter

1. Syftet med programmet för det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter inom utveckling ska vara att finansiera initiativ inom utvecklingsområdet som genomförs av eller till förmån för det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter av partnerländer, unionen, kandidatländer och potentiella kandidatländer.
2. En närmare beskrivning av verksamheter som ska bedrivas med bistånd från unionen enligt denna artikel, samt en vägledande förteckning över kategorier av det civila samhällets organisationer, finns i bilaga V.

Artikel 9

Det panafricanska programmet

1. Unionens bistånd ska stödja genomförandet av den gemensamma strategin EU–Afrika, särskilt de på varandra följande handlingsplanerna för strategin, för att täcka verksamheter på transregional, kontinental eller global nivå.

Vidare kommer det panafricanska programmet att främja komplementaritet och konsekvens med andra finansieringsinstrument inom unionens yttre åtgärder, bland annat Europeiska utvecklingsfonden och Europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet.

2. En närmare beskrivning av samarbetsområden där verksamhet med bistånd från unionen ska bedrivas enligt denna artikel finns i bilaga VI.
3. Det fleråriga vägledande programmet för det panafricanska programmet ska utarbetas på grundval av den gemensamma strategin EU–Afrika och dess handlingsplaner.

AVDELNING IV

PROGRAMPLANERING OCH FÖRDELNING AV MEDEL

Artikel 10

Allmän ram för programplanering och tilldelning av medel

1. För geografiska program ska fleråriga vägledande program för partnerländerna bygga på ett strategidokument i enlighet med artikel 11.

För tematiska program ska de fleråriga vägledande programmen utarbetas i enlighet med artikel 13.

Kommissionen ska anta de genomförandeåtgärder som fastställs i artikel 2 i den gemensamma genomförandeförordningen på grundval av de programplaneringsdokument som avses i artiklarna 11 och 13. I vissa fall kan EU-stödet dock även ta formen av åtgärder som inte omfattas av dessa dokument, i enlighet med den gemensamma genomförandeförordningen.

2. Unionen och dess medlemsstater ska samråda med varandra och med övriga givare och utvecklingsaktörer inklusive företrädare för det civila samhället och de regionala och lokala myndigheterna i ett tidigt skede av programplaneringsprocessen i syfte att underlätta att deras samarbetsinsatser kompletterar varandra. Samrådet kan leda till gemensam programplanering mellan unionen och medlemsstaterna.
3. Kommissionen ska fastställa de fleråriga vägledande tilldelningarna inom varje geografiskt program i enlighet med denna förordnings allmänna principer, baserat på de kriterier som fastställs i artikel 3.2, och ska förutom de olika programmens särskilda karaktärer ta hänsyn till de särskilda svårigheterna för länder eller regioner som befinner sig i kris, är sårbara eller instabila, är i konflikt eller är i riskzonen för katastrofer.
4. Alla medel måste inte tilldelas. Såsom anges i artikel 11.5 och artikel 13 ska användning av dessa medel beslutas senare i enlighet med den gemensamma genomförandeförordningen.

Artikel 11

Programplaneringsdokument för geografiska program

1. Strategidokument utarbetas av unionen för att ge en sammanhängande ram för utvecklingssamarbetet mellan unionen och berörda partnerländer och partnerregioner som överensstämmer med det övergripande syftet och tillämpningsområdet och med unionens mål, principer och politik.

Utarbetandet och genomförandet av strategidokumentet ska följa principerna för biståndseffektivitet: nationellt egenansvar, partnerskap, samordning, harmonisering, anpassning till mottagarlandets eller mottagarregionens system, ömsesidig ansvarighet och resultatorientering, i enlighet med artikel 3.5–3.8.

För att säkerställa ett tillräckligt egenansvar för processen hos det berörda landet eller den berörda regionen och underlätta stöd till nationella utvecklingsstrategier, särskilt strategier för att minska fattigdomen, ska därför strategidokument i princip grundas på en dialog mellan unionen och, i tillämpliga fall, berörda medlemsstater och partnerlandet eller partnerregionen, i vilken också det civila samhället samt de regionala och lokala myndigheterna deltar.

2. Strategidokumentet ska ses över efter halva programtiden eller vid behov bli föremål för särskilda översyner, varvid i förekommande fall samma principer och tillvägagångssätt som de som fastställs i avtalen om partnerskap och samarbete med partnerländerna och partnerregionerna ska tillämpas.
3. Strategidokument ska utarbetas för berörda partnerländer eller partnerregioner, förutom om ett gemensamt ramdokument med en heltäckande unionsstrategi, inbegripet utvecklingspolitik, har fastställts för det berörda partnerlandet eller den berörda partnerregionen.

Inget strategidokument krävs för

- (a) länder som har en nationell utvecklingsstrategi i form av en nationell utvecklingsplan eller motsvarande utvecklingsdokument som godtas av kommissionen som grund för motsvarande fleråriga vägledande program, vid antagande av det senare dokumentet,
 - (b) länder eller regioner för vilka ett gemensamt flerårigt programplaneringsdokument har överenskommits mellan unionen och medlemsstaterna,
 - (c) regioner som har en strategi som överenskommits gemensamt med EU.
4. Strategidokument ska inte krävas för länder eller regioner som får anslag från unionen enligt denna förordning som inte överstiger 50 miljoner euro för perioden 2014–2020.
 5. Fleråriga vägledande program ska utarbetas för varje land eller region som mottar en vägledande tilldelning av EU-medel enligt denna förordning. Förutom för länder eller regioner som nämns i punkt 4 ska dessa dokument utarbetas på grundval av de strategidokument eller motsvarande dokument som avses i den här artikeln.

Vid tillämpningen av denna förordning, när detta inbegriper en vägledande tilldelning av medel som följer de principer och villkor som fastställs i det här stycket, och enligt de förfaranden som anges i artikel 14, får det gemensamma fleråriga programplaneringsdokumentet enligt punkt 3 b betraktas som det fleråriga vägledande programmet.

Fleråriga vägledande program ska fastställa de prioriterade områden som valts ut för finansiering från unionen, särskilda mål, förväntade resultat, resultatindikatorer och vägledande tilldelning av medel, både totalt och per prioriterat område. I tillämpliga fall får dessa anslag ges i form av ett intervall och/eller så kan en del av medlen lämnas i reserv för senare tilldelning.

De fleråriga vägledande programmen ska vid behov anpassas med hänsyn till halvtidsutvärderingar och särskilda översyner av de strategidokument programmen grundar sig på.

I enlighet med principen om ömsesidig ansvarighet vid arbetet med att uppfylla överenskomna mål, inbegripet de som gäller god samhällsstyrning, demokrati och respekt för mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen, kan vägledande tilldelningar höjas eller sänkas som en följd av översyner, särskilt mot bakgrund av särskilda behov som uppkommer på grund av krissituationer, efterkrissituationer eller instabila situationer eller när resultaten har varit exceptionella eller otillfredsställande.

Artikel 12

Programplanering för länder i krissituationer, efterkrissituationer eller instabila situationer

1. Vid utarbetande av programplaneringsdokument för länder i krissituationer, efterkrissituationer eller instabila situationer ska vederbörlig hänsyn tas till de berörda ländernas eller regionernas sårbarhet samt särskilda behov och förhållanden.

Rimlig omsorg ska ägnas åt konfliktförebyggande, statsbyggande och fredsskapande åtgärder samt försonings- och återuppbyggnadsåtgärder efter konflikter.

När partnerländer eller grupper av partnerländer direkt berörs eller påverkas av en krissituation eller efterkrissituation, ska det läggas särskild vikt vid förbättrad samordning mellan hjälpinsatser, återuppbyggnad och utveckling, i syfte att bistå partnerländerna vid övergången från nödsituation till en ny utvecklingsfas. Programmen för länder och regioner som befinner sig i instabila situationer eller regelbundet drabbas av naturkatastrofer ska tillgodose behovet av katastrofförberedande och katastrofförebyggande åtgärder samt hanteringen av följderna av sådana katastrofer.

2. I krissituationer, efterkrissituationer och instabila situationer eller vid hot mot demokratin, rättsstatsprincipen, de mänskliga rättigheterna eller de grundläggande friheterna som kräver snabba insatser från unionen får det brådskande förfarandet enligt artikel 15.4 i den gemensamma genomförandeförordningen användas för att ändra det dokumentet som avses i artikel 11 efter en särskild översyn av landets eller regionens samarbetsstrategi.

Sådana översyner får utmynna i förslag på en särskild och anpassad strategi för att säkerställa övergången till långsiktigt samarbete och utveckling samt främja en bättre samordning och övergång mellan instrumenten för humanitärt bistånd och utvecklingsbistånd.

Artikel 13

Strategidokument för tematiska program

1. Fleråriga vägledande program för de tematiska programmen ska fastställa unionens strategi för det berörda temat, de prioriteringar som valts ut för finansiering från

unionen, särskilda mål, förväntade resultat och resultatindikatorer samt huvudparternas internationella situation och verksamheter. I tillämpliga fall ska resurser och insatsprioriteringar fastställas för deltagande i globala initiativ. Fleråriga vägledande program ska överensstämma med de dokument som anges i artikel 11.3.

2. De fleråriga vägledande programmen ska ange den vägledande tilldelningen av medel, både totalt och för varje prioriterat område. I lämpliga fall får anslagen ges i form av ett intervall och/eller så kan medel lämnas i reserv för senare tilldelning. Fleråriga vägledande program bör vid behov ändras för ett effektivt genomförande av politiken, med hänsyn till eventuella halvtidsutvärderingar och särskilda översyner.
3. Kommissionen och medlemsstaterna ska rådgöra både med varandra och med andra givare och utvecklingsaktörer, inbegripet företrädare för det civila samhället och lokala myndigheter, på ett tidigt skede i programplaneringsprocessen för att säkerställa att deras olika samarbetsinsatser kompletterar varandra.

Artikel 14

Godkännande av strategidokument och antagande av fleråriga vägledande program

1. Strategidokumenten ska godkännas och de fleråriga vägledande programmen ska antas av kommissionen i överensstämmelse med det granskningsförfarande som anges i artikel 15.3 i den gemensamma genomförandeförordningen. Detta förfarande ska också gälla mer omfattande översyner som leder till betydande ändringar av strategin eller programplaneringen.
2. Det förfarande som avses i punkt 1 ska inte tillämpas på mindre betydande ändringar av strategidokument och fleråriga vägledande program såsom tekniska ändringar, omfördelning av medel inom vägledande tilldelningarna per prioriterat område eller ökning eller minskning av den inledande totala tilldelningen med mindre än 20 %, förutsatt att sådana ändringar inte påverkar de prioriterade områden och mål som fastställs i dokumenten. I dessa fall ska Europaparlamentet och rådet underrättas om ändringarna inom en månad.
3. Vid vederbörligen motiverade skäl att vidta ytterst brådskande åtgärder, bland annat i samband med de omständigheter som avses i artikel 12.2, får kommissionen ändra strategidokument och fleråriga vägledande program, i enlighet med det brådskande förfarande som avses i den gemensamma genomförandeförordningen.

AVDELNING V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 15

Deltagande av ett tredjeland som inte är stödberättigad enligt denna förordning

I vederbörligen motiverade fall och för att säkerställa unionsfinansieringens samstämmighet och effektivitet eller för att främja regionalt eller regionöverskridande samarbete, får kommissionen, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.3, besluta att utöka

möjligheten att få stöd för åtgärder till länder, territorier och regioner som annars inte skulle vara berättigade till stöd enligt artikel 1, om den åtgärd som ska genomföras är av regional, regionöverskridande eller gränsöverskridande karaktär. Oaktat bestämmelserna i artikel 8.1 i den gemensamma genomförandeförordningen, får fysiska och juridiska personer från de berörda länderna, territorierna och regionerna delta i förfarandena för att genomföra sådana åtgärder.

Artikel 16

Tillfälligt upphävande av stödet

Utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser om tillfälligt upphävande av stödet som fastställs i avtal om partnerskap och samarbete med partnerländerna eller partnerregionerna, ska unionen, om ett partnerland inte följer de principer som avses i artikel 3.1, uppmana partnerlandet att hålla samråd i syfte att finna en lösning som är godtagbar för bägge parter, förutom i särskilt brådskande fall. Om samrådet med partnerlandet inte leder till en lösning som är godtagbar för bägge parter, eller om samråd vägras eller i särskilt brådskande fall, får rådet vidta lämpliga åtgärder i enlighet med artikel 215.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, vilka kan omfatta tillfälligt upphävande, helt eller delvis, av unionens stöd.

Artikel 17

Delegering av befogenheter till kommissionen

Kommissionen ska ha ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 18 för att ändra eller komplettera bilagorna I–VII till denna förordning.

Artikel 18

Delegeringens utövande

1. De befogenheter som avses i artikel 17 delegeras till kommissionen för den period som denna förordning är i kraft.
2. Delegeringen av befogenhet får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
3. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
4. Förutom i de fall som nämns i punkt 5 ska en delegerad akt träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före

utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

5. Den frist för invändningar för anpassning av bilagorna I, II och III till beslut som fattats av OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd vid granskning av den förteckning över stödmottagare som fastställs i artikel 1 a ska vara en vecka.

Artikel 19

Kommittéförfarande

Kommissionen ska biträdas av kommittén för instrumentet för utvecklingssamarbete. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

Artikel 20

Finansiellt referensbelopp

1. Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av denna förordning ska vara 23 294 700 000 euro för perioden 2014–2020.
2. I bilaga IV fastställs de vägledande lägsta belopp som tilldelas varje program som avses i artiklarna 5–9 för perioden 2014–2020. Beloppen får omfördelas mellan program genom en delegerad akt i enlighet med artikel 18. Belopp inom programmet globala allmänna nyttigheter och utmaningar får omfördelas mellan underrubriker enligt kommissionens beslut, som ska meddelas Europaparlamentet och rådet inom en månad från antagandet.
3. Såsom anges i artikel 13.2 i förordningen om Erasmus för alla, ska ett preliminärt belopp på 1 812 100 000 euro från de olika instrumenten för yttre förbindelser (instrumentet för utvecklingssamarbete, europeiska grannskapsinstrumentet, instrumentet för stöd inför anslutningen, partnerskapsinstrumentet samt Europeiska utvecklingsfonden) för att främja den internationella dimensionen inom den högre utbildningen, anslås till insatser inom rörlighet i utbildningssyfte till eller från tredjeländer och till samarbete och politisk dialog med myndigheter/institutioner/organisationer från dessa länder. Bestämmelserna i förordningen om Erasmus för alla ska gälla för användningen av dessa medel.

Medlen kommer att bli tillgängliga endast på grundval av två fleråriga anslag för de fyra första åren respektive de tre återstående åren. Denna finansiering kommer att återspeglas i den fleråriga vägledande programplaneringen för dessa instrument, i linje med fastställda behov och prioriteringar hos länderna i fråga. Anslagen kan ses över om betydande oförutsedda omständigheter eller betydande förändringar i de politiska förutsättningarna skulle komma att påverka EU:s utrikespolitiska prioriteringar.

Artikel 21

Europeiska utrikestjänsten

Denna förordning ska tillämpas i överensstämmelse med rådets beslut 2010/427/EU om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder (Europeiska utrikestjänsten) ska organiseras och arbeta.

Artikel 22

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Utfärdad i Bryssel,

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Bilaga I

PARTNERLÄNDER OCH PARTNERREGIONER BERÄTTIGADE TILL BISTÅND ENLIGT ARTIKEL 1.1 a

Latinamerika

1. Argentina
2. Bolivia
3. Brasilien
4. Chile
5. Colombia
6. Costa Rica
7. Kuba
8. Ecuador
9. El Salvador
10. Guatemala
11. Honduras
12. Mexiko
13. Nicaragua
14. Panama
15. Paraguay
16. Peru
17. Uruguay
18. Venezuela

Asien

19. Afghanistan
20. Bangladesh
21. Bhutan

- 22. Kambodja
- 23. Kina
- 24. Indien
- 25. Indonesien
- 26. Demokratiska folkrepubliken Korea
- 27. Laos
- 28. Malaysia
- 29. Maldiverna
- 30. Mongoliet
- 31. Myanmar/Burma
- 32. Nepal
- 33. Pakistan
- 34. Filippinerna
- 35. Sri Lanka
- 36. Thailand
- 37. Vietnam

Centralasien

- 38. Kazakstan
- 39. Kirgizistan
- 40. Tadzjikistan
- 41. Turkmenistan
- 42. Uzbekistan

Mellanöstern

- 43. Iran
- 44. Irak
- 45. Jemen

Sydafrika

46. Sydafrika

BILAGA II

OECD/DAC:s FÖRTECKNING ÖVER MOTTAGARE AV OFFENTLIGT BISTÅND

Används för rapportering av flöden under 2011, 2012 och 2013

Minst utvecklade länder	Andra låginkomstländer (BNI per capita < = 1 005 USD under 2011)	Länder och territorier med lägre medelinkomst (BNI per capita 1 006 - 3 975 USD under 2011)	Länder och territorier med högre medelinkomst (BNI per capita 3 976 - 12 275 USD under 2011)
Afghanistan Angola Bangladesh Benin Bhutan Burkina Faso Burundi Kambodja Centralafrikanska rep. Tchad Komoreerna Demokratiska republiken Kongo Djibouti Ekvatorialguinea Eritrea Etiopien Gambia Guinea Guinea-Bissau Haiti Kiribati Laos Lesotho Liberia Madagaskar Malawi Mali Mauretanien Moçambique Myanmar Nepal Niger Rwanda Samoa São Tomé och Príncipe Senegal Sierra Leone Solomonöarna Somalia Sudan Tanzania Östtimor Togo Tuvalu Uganda Vanuatu Jemen Zambia	Kenya Demokratiska folkrepubliken Korea Kirgizistan Sydsudan Tadzjikistan Zimbabwe	Armenien Belize Bolivia Kamerun Kap Verde Demokratiska republiken Kongo Elfenbenskusten Egypten El Salvador Fiji Georgien Ghana Guatemala Guyana Honduras Indien Indonesien Irak Kosovo (1) Marshallöarna Mikronesiska federationen Moldavien Mongoliet Marocko Nicaragua Nigeria Pakistan Papua Nya Guinea Paraguay Filippinerna Sri Lanka Swaziland Syrien * Tokelauöarna Tonga Turkmenistan Ukraina Uzbekistan Vietnam Västbanken och Gaza	Albanien Algeriet * Anguilla Antigua och Barbuda Argentina Azerbajdzjan Vitryssland Bosnien och Hercegovina Botswana Brasilien Chile Kina Colombia Cooköarna Costa Rica Kuba Dominica Dominikanska Republiken Ecuador Makedonien, f. d. jugoslaviska republiken Gabon Grenada Iran Jamaica Jordanien Kazakstan Libanon Libyen Malaysia Maldiverna Mauritius Mexiko Montenegro * Montserrat Namibia Nauru Niue Palau Panama Peru Serbien Seychellerna Sydafrika * St:a Helena Saint Kitts-Nevis Saint Lucia Saint Vincent och Grenadinerna Surinam Thailand Tunisien Turkiet Uruguay Venezuela * Wallis och Futuna

* Territorium

(1) Detta utan att påverka Kosovos status enligt internationell rätt.

BILAGA III

PARTNERLÄNDER OCH PARTNERREGIONER BERÄTTIGADE TILL BILATERALT BISTÅND ENLIGT ARTIKEL 5.2

Följande partnerländer omfattas av bilateralt utvecklingsbistånd enligt denna förordning enligt artikel 5.2.

1. Bolivia
2. Kuba
3. El Salvador
4. Guatemala
5. Honduras
6. Nicaragua
7. Paraguay
8. Afghanistan
9. Bangladesh
10. Bhutan
11. Kambodja
12. Nordkorea
13. Laos
14. Mongoliet
15. Myanmar/Burma
16. Nepal
17. Pakistan
18. Filippinerna
19. Sri Lanka
20. Vietnam
21. Kirgizistan
22. Tadzjikistan

23. Turkmenistan

24. Uzbekistan

25. Irak

26. Jemen

27. Sydafrika

BILAGA IV

SAMARBETSOMRÅDEN ENLIGT GEOGRAFISKA PROGRAM

A. GEMENSAMMA SAMARBETSOMRÅDEN ENLIGT GEOGRAFISKA PROGRAM

Geografiska program kan bland annat hämtas från de samarbetsområden som identifieras nedan, som inte ska tolkas som liktydiga med sektorer. Prioriteringar kommer att fastställas i enlighet med kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén ”Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring” och med senare slutsatser från rådet.

I. Mänskliga rättigheter, demokrati och andra viktiga inslag i en god samhällsstyrning

- (a) Demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen
- (b) Jämställdhet mellan könen och ökad egenmakt för kvinnor
- (c) Stärkt förvaltningskapacitet i den offentliga sektorn
- (d) Skattepolitik och skatteförvaltning
- (e) Korruption
- (f) Det civila samhället och lokala myndigheter
- (g) Naturresurser
- (h) Kopplingen mellan utvecklings- och säkerhetspolitik

II. Hållbar tillväxt för alla som förutsättning för mänsklig utveckling

- (a) Socialt skydd, hälsa, utbildning och sysselsättning
- (b) Företagsmiljö, regional integration och världsmarknaderna
- (c) Hållbart jordbruk och hållbar energi

III. Övriga områden av betydelse för en konsekvent politik för utveckling

- (a) Klimatförändring och miljö
- (b) Migration och asyl
- (c) Övergång från humanitärt bistånd och krisinsatser till långsiktigt utvecklingssamarbete

B. SÄRSKILDA SAMARBETSOMRÅDEN PER REGION

Europeiska unionens bistånd ska stödja åtgärder och sektordialoger som är förenliga med artikel 5 och med det övergripande syftet och tillämpningsområdet, målen och de allmänna principerna för denna förordning. Nedanstående områden ska uppmärksammas i tillräcklig utsträckning, och återspegla gemensamt överenskomna strategier, partnerskap, samarbete och handel. Prioriteringar kommer att fastställas i enlighet med meddelandet ”En agenda för förändring” och rådets senare slutsatser.

Latinamerika

- (a) uppmuntra social sammanhållning, särskilt social delaktighet, anständigt arbete, social rättvisa, jämställdhet och ökad egenmakt för kvinnor,
- (b) diskutera samhällsstyrningsfrågor och stödja politisk reform, särskilt inom områdena socialpolitik, förvaltning av offentliga medel och beskattning, säkerhet (inbegripet droger, kriminalitet och korruption), förstärkning av en god samhällsstyrning och offentliga institutioner (t.ex. genom innovativa mekanismer för tekniskt samarbete, såsom Taiex och partnersamverkan), skydd av mänskliga rättigheter, inbegripet rättigheter för ursprungsbefolkningar och invånare av afrikanskt ursprung, miljön, bekämpning av diskriminering och kamp mot produktion, konsumtion och olaglig handel med droger,
- (c) stöd till olika processer för regional integration och sammankoppling av nätverksinfrastruktur, varvid man säkerställer komplementaritet med andra åtgärder som stöds av Europeiska investeringsbanken (EIB) och andra institutioner,
- (d) diskutera kopplingen mellan utvecklings- och säkerhetspolitik,
- (e) stöd till utbildningspolitik och utveckling av ett gemensamt latinamerikanskt område för högre utbildning,
- (f) diskutera den ekonomiska sårbarheten och bidra till en strukturomvandling genom att inrätta starka partnerskap kring handel, investeringar, teknisk kunnskap och forskning, innovation och teknologi och främja en hållbar tillväxt för alla i alla dimensioner, med särskilt beaktande av utmaningarna i form av migrationsflöden, en tryggad livsmedelsförsörjning (inbegripet hållbart jordbruk och fiske), klimatförändringen, en hållbar energiförsörjning och skydd och förstärkning av biologisk mångfald samt av produktiva investeringar för fler och bättre arbetstillfällen inom den gröna ekonomin,
- (g) säkerställa en lämplig uppföljning till kortsiktiga akutåtgärder i samband med återhämtning efter katastrofer och kriser som genomförs med hjälp av andra finansieringsinstrument.

Asien

- (a) uppmuntra social sammanhållning, särskilt social delaktighet, anständigt arbete och jämställdhet,
- (b) inrätta inkluderande partnerskap kring handel, investeringar, bistånd, migration, forskning, innovation och teknik,

- (c) bygga upp och stärka legitima, effektiva och ansvariga institutioner och organ genom att stödja institutionella reformer (inbegripet god samhällsstyrning och bekämpning av korruption, förvaltning av de offentliga finanserna, beskattning och reform av den offentliga förvaltningen) och reformer av lagstiftningen, förvaltningen och regelverket i överensstämmelse med internationella standarder, särskilt i instabila stater och länder i konfliktsituationer eller efter konflikter,
- (d) stödja ett aktivt och organiserat civilt samhälle för att utveckla och främja offentlig-privata partnerskap,
- (e) stödja åtgärder för begränsning av och anpassning till klimatförändringen, främja såväl hållbar konsumtion och produktion som investeringar i ren teknik, hållbar energi, transport, hållbart jordbruk och fiske, skydd och förstärkning av biologisk mångfald och skapa goda arbetstillfällen i den gröna ekonomin,
- (f) stimulera ökad regional integration och ökat och resultatorienterat samarbete genom stöd till olika processer för regional integration och dialog,
- (g) bidra till att förebygga och reagera på hälsorisker, inbegripet dem som har sitt ursprung i kontakten mellan djur och människor och deras olika levnadsmiljöer,
- (h) när det gäller kopplingen mellan utvecklings- och säkerhetspolitik, bekämpa korruption och organiserad brottslighet, framställning och konsumtion av samt olaglig handel med narkotika och andra former av olaglig handel och stöd för en effektiv gränsförvaltning och gränsöverskridande samarbete,
- (i) stödja katastrofberedskap och långsiktig återhämtning efter katastrofer, inbegripet inom området tryggt livsmedels- och näringsförsörjning och stöd till befolkningsgrupper som tvingats lämna sin hembygd.

Centralasien

I enlighet med de gemensamma mål som fastställs i strategin för ett nytt partnerskap med Centralasien som antogs 2007,

- (a) främja konstitutionella reformer och lagstiftningsmässig, administrativ och regleringsmässig tillnärmning till EU, bland annat ökad demokratisering och ett bättre organiserat civilt samhälle, stöd till rättsstatsprincipen, god samhällsstyrning, beskattning och förstärkning av nationella institutioner och organ såsom valorgan, parlament, reform av den offentliga förvaltningen och förvaltning av de offentliga finanserna,
- (b) främja hållbar ekonomisk tillväxt för alla, diskutera social och regional ojämlikhet och stödja politiken inom områden som utbildning, forskning, innovation och teknologi, hälso- och sjukvård, anständigt arbete, hållbar energiförsörjning, jordbruk och landsbygdsutveckling, främja små och medelstora företag och samtidigt stimulera utveckling av en marknadsekonomi, handel och investeringar, inbegripet reformer av regelverket och stöd till integration i WTO,
- (c) stödja effektiv gränsförvaltning och gränsöverskridande samarbete för att främja hållbar ekonomisk, social och miljömässig utveckling i gränsområdena i samband med kopplingen

mellan utveckling och säkerhet, bekämpa organiserad brottslighet och alla former av olaglig handel, inbegripet såväl produktion och konsumtion av droger som negativa effekter av droger, inbegripet hiv/aids),

- (d) främja bilateralt och regionalt samarbete, dialog och integration, inbegripet med länder som omfattas av Europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet och andra unionsinstrument för att stödja politiska reformer, bland annat genom att den offentliga kapaciteten ökas genom institutionsuppbyggnad, tekniskt bistånd (t.ex. TaieX), informationsutbyte och partnersamverkan och genom viktiga investeringar via lämpliga mekanismer för att mobilisera EU:s ekonomiska resurser inom utbildnings-, miljö- och energisektorn, vatten/sanitet, utveckling mot lägre utsläpp och resiliens mot klimatförändring samt förbättring av säkerhet och skydd i samband med internationell energiförsörjning och transporter, sammankopplingar, nätverk och operatörer i dessa, inbegripet verksamhet som stöds av EIB.

Mellanöstern

- (a) diskutera samhällsstyrning (inbegripet inom skatteområdet), mänskliga rättigheter och frågor som rör politisk rättvisa, särskilt i instabila stater, för att bidra till uppbyggnad av legitima, demokratiska, effektiva och ansvariga offentliga institutioner och ett aktivt och organiserat civilt samhälle,
- (b) främja social sammanhållning, särskilt social delaktighet, anständigt arbete, social rättvisa och jämställdhet,
- (c) främja hållbara ekonomiska reformer och diversifiering, handel, utveckling av marknadsekonomi, produktiva och hållbara investeringar i de viktigaste sektorerna (såsom energi, däribland förnybara energikällor), offentlig-privata partnerskap och partnerländernas integrering i WTO,
- (d) främja samarbete, dialog och integration på regional nivå, inbegripet med länder som omfattas av Europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet och de Golfstater som omfattas av partnerskapsinstrument och andra EU-instrument, bland annat genom stöd till integrationsinsatser inom regionen, förslagsvis avseende ekonomi, energi, vatten, transporter och flyktingar,
- (e) komplettera resurser som används enligt detta instrument med samstämmt arbete och stöd genom andra EU-instrument, vilket kan inriktas på bredare regional integration, på att främja EU:s intressen inom områden som ekonomi, energi, forskning, innovation och teknologi, bekämpa produktion, konsumtion och av och olaglig handel med droger inom ramen för kopplingen mellan utveckling och säkerhet samt hantering av migration och hjälp till fördrivna personer och flyktingar inom ramen för kopplingen mellan utveckling och säkerhet.

Sydafrika

- (a) stöd till befastande av ett demokratiskt samhälle, god samhällsstyrning och en stat som styrs av rättsstatsprincipen och bidra till stabilitet och integration i regionen och på kontinenten,
- (b) stödja anpassningarna av insatser som utlösts av inrättandet av olika frihandelsområden,

- (c) främja anständigt arbete, stödja kampen mot fattigdom, bristande jämlikhet och utslagning, bland annat genom hantering av de grundläggande behoven hos tidigare missgynnade folkgrupper,
- (d) övervinna ekonomisk sårbarhet och uppnå strukturomvandling med betoning på anständigt arbete genom hållbar ekonomisk tillväxt för alla, en grön ekonomi med låga koldioxidutsläpp och hållbar utveckling i alla dimensioner (inbegripet hållbart jordbruk och fiske) samt en förstärkning av biologisk mångfald och ekosystemtjänster,
- (e) diskutera sexuellt och könsbaserat våld och hälso- och sjukvårdsfrågor, inbegripet hiv/aids och dess effekter på samhället.

SAMARBETSOMRÅDEN ENLIGT TEMATISKA PROGRAM

A. PROGRAM OM GLOBALA ALLMÄNNA NYTTIGHETER OCH UTMANINGAR

I enlighet med villkoren i artikel 6 syftar programmet globala allmänna nyttigheter och utmaningar till att stärka samarbetet, utbytet av kunskaper och erfarenheter och partnerländernas kapacitet. Programmet kan bland annat omfatta följande samarbetsområden och säkra maximal synergi mellan dem, med tanke på att de är starkt knutna till varandra.

Miljön och klimatförändringen

- (a) Bidra till genomförandet av den internationella miljö- och klimatdimensionen av EU:s 2020-vision.
- (b) Arbeta uppströms med att stödja utvecklingsländer med att uppnå de millennieutvecklingsmål som gäller hållbar användning av naturresurser och miljömässig hållbarhet,
- (c) Främja genomförandet av EU-initiativ och överenskomna åtaganden på internationell och regional nivå och/eller av gränsöverskridande karaktär, särskilt inom klimatförändringsområdet, genom stöd till klimattåliga strategier, särskilt anpassningsstrategier som inverkar positivt på den biologiska mångfalden, biologisk mångfald och ekosystemtjänster, skogar, inbegripet Flegt, ökenspridning, integrerad vattenresursförvaltning, naturresursförvaltning en sund hantering av kemikalier och avfall, resurseffektivitet och en grön ekonomi.
- (c) Bidra till att öka integrationen av klimatförändringen och miljömålen i EU:s biståndssamarbete genom stöd till metodologiskt arbete och forskning, inbegripet mekanismer för övervakning, rapportering och kontroll, kartläggning, bedömning och värdering av ekosystem, förbättra miljökunskapen och främja innovativa åtgärder och politisk samstämmighet.
- (d) Stärka miljöstyrningen och stödja den internationella politikutvecklingen, t.ex. genom att arbeta för samstämmighet mellan miljöpelaren och övriga pelare inom internationell styrning för hållbar utveckling, genom stöd till regional och internationell miljöövervakning och miljöbedömning och genom att främja effektiva åtgärder för efterlevnad och verkställighet av multilaterala miljööverenskommelser.

Hållbar energi

- (a) Främja åtkomst till säkra, rena och hållbara energitjänster till rimligt pris, vilket är en avgörande faktor för utrotande av fattigdom och för tillväxt för alla, med särskild tonvikt på användning av lokala energikällor.
- (b) Främja ökad användning av förnybar energiteknik, energieffektivitet och utveckling av strategier för låga utsläpp.

- (c) Främja energitrygghet genom t.ex. en diversifiering av energikällor och transportrutter, med hänsyn till prisvolatilitet, potentialen för utsläppsminskning, förbättrade marknader och sammankoppling av energinät och handel.

Mänsklig utveckling

(a) Tillväxt, arbetstillfällen och engagemang från den privata sektorn

Främja åtgärder som syftar till att skapa fler och bättre arbetstillfällen inom områden såsom att utveckla konkurrenskraft och resiliens hos lokala mikroföretag och små och medelstora företag och att integrera dessa i den globala ekonomin, bistå utvecklingsländer med integrationen av multilaterala handelssystem, utveckla den privata sektorn och förbättra företagsmiljön, stödja utformandet och genomförandet av politik för innovation och teknik samt av handelspolitik och handelsöverenskommelser, stödja insatser för regional integration, och investeringsrelationer mellan EU och partnerländer och partnerregioner samt stimulera hävstångseffekten av privata och offentliga investeringar och samarbete genom innovativa finansieringsinstrument. Främja grön ekonomi, resurseffektivitet och hållbara processer för konsumtion och produktion. Främja användning av elektronisk kommunikation som verktyg för att stödja tillväxt inom alla sektorer för att överbrygga den digitala klyftan, skapa en adekvat politisk och regleringsmässig ram inom detta område och främja utveckling av nödvändig infrastruktur och användning av IKT-baserade tjänster och tillämpningar.

(b) Sysselsättning, färdigheter, socialt skydd och social delaktighet

i) Stödja höga nivåer av produktiv och rimlig sysselsättning, särskilt med stöd till sund arbetsmarknadspolitik och sysselsättningsstrategier, yrkesutbildning för anställbarhet som är anpassad till arbetsmarknadens behov och perspektiv, sunda arbetsförhållanden, även inom den informella ekonomin, främja anständig sysselsättning, inklusive bekämpning av barnarbete, och social dialog samt underlättande av rörlighet för arbetskraft samtidigt som migranternas rättigheter respekteras.

ii) Stärka den sociala sammanhållningen, särskilt genom inrättande eller förstärkning av sociala skyddssystem, inbegripet tillhörande skattereform.

iii) Stärka den sociala delaktigheten med samarbete om rättvis tillgång till grundläggande tjänster, sysselsättning för alla, egenmakt och respekt för särskilda grupper, särskild unga, personer med funktionsnedsättningar, kvinnor och minoritetsgrupper, så att hela befolkningen kan delta och gynnas av att välbefinnande skapas och av kulturell mångfald.

(c) Jämställdhet mellan könen och ökad egenmakt för kvinnor

i) Stödja program på landsnivå för att främja kvinnors ekonomiska och sociala delaktighet och deltagande i politiskt arbete.

ii) Stödja nationella, regionala och globala initiativ för att främja integration av denna fråga i agendan för biståndseffektivitet.

(d) Hälsa

i) Förbättra hälsa och välbefinnande för befolkningarna i utvecklingsländer genom förbättrad tillgång till och rättvist tillhandahållande av väsentliga offentliga hälso- och sjukvårdstjänster av hög kvalitet, närmare bestämt att

ii) stödja och forma den politiska agendan för globala initiativ som är till omedelbar nytta för partnerländer, med hänsyn till resultatorientering, biståndseffektivitet och effekter på hälso- och sjukvårdssystemen, inbegripet stödja partnerländer med ett starkare engagemang i dessa initiativ,

iii) stödja specifika initiativ, särskilt på regional och global nivå, som stärker hälso- och sjukvårdssystemen och hjälper länder att utveckla och införa en sund, evidensbaserad nationell hälso- och sjukvårdspolitik inom prioriterade områden (t.ex. mödravård och sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter, tillgång till familjeplanering, globala allmänna nyttigheter och respons på globala hälsohot).

(e) Utbildning, kunskaper och färdigheter:

i) Stödja uppnåendet av internationellt överenskomna mål inom utbildningsområdet genom globala initiativ och partnerskap, med särskild tonvikt på att främja kunskaper, färdigheter och värderingar för hållbar utveckling för alla.

ii) Främja utbyte av erfarenheter, god praxis och innovation som bygger på en balanserad strategi för utvecklandet av utbildningssystem.

iii) Förbättra lika tillgång till utbildning och utbildningskvalitet, inbegripet för sårbara befolkningsgrupper, kvinnor och flickor, och de länder som är längst ifrån att uppnå de globala målen.

Tryggad livsmedelsförsörjning och hållbart jordbruk

Programmet kommer att stärka samarbete, utbyte av kunskap och erfarenhet och partnerländernas kapacitet inom de fyra pelarna för en tryggad livsmedelsförsörjning: tillgång till livsmedel (produktion), åtkomst (inbegripet marknader, skyddsnät och medvetenhet om genusfrågor), nyttjande (näringsprogram med metoder som bygger på social medvetenhet) och stabilitet, samtidigt som fyra dimensioner prioriteras: småskaligt jordbruk, styrning, regional integration och stödmekanismer för sårbara befolkningsgrupper.

a) Främja utvecklingen av ett hållbart, ekosystembaserat småskaligt jordbruk med låga koldioxidutsläpp och hög resiliens mot klimatförändring genom säker tillgång till teknik, (inklusive IKT) och genom utbyggnad av tekniska tjänster, system för landsbygdsutveckling, produktiva investeringsåtgärder, förvaltning av mark- och naturresurser, skydd av genetisk mångfald i en gynnsam ekonomisk miljö.

b) Stödja utformandet av en miljömedveten och socialt medveten politik och styrning av sektorn, offentliga och icke-offentliga aktörers roll i tillsynen och användandet av offentliga nyttigheter, dess organisationskapacitet, yrkesorganisationer och institutioner.

- c) Stärka en tryggad livsmedels- och näringsförsörjning genom adekvat politik, inbegripet skydd av biologisk mångfald och ekosystemtjänster, klimatanpassningspolitik, informationssystem, krisförebyggande och krishantering och näringsprogram riktade direkt till sårbara befolkningsgrupper.
- d) Främja säkra och hållbara metoder i hela livsmedels- och foderförsörjningskedjan.

Migration och asyl

- a) Främja migrationsstyrning på alla nivåer.
- b) Säkra en bättre förvaltning av migrationsflödena i alla deras dimensioner.
- c) Maximera utvecklingens effekter på människors ökade regionala och globala rörlighet, samtidigt som migranternas rättigheter främjas och skyddas genom stöd till formulering och genomförande av en förnuftig politik för regional och nationell migration och asyl och genom att integrera migrationsdimensionen i övrig regional och nationell politik.
- d) Förbättra den gemensamma förståelsen av kopplingen mellan migration och utveckling, inbegripet sociala och ekonomiska följder av regeringars politik, både inom migrations- och asylområdet och inom andra sektorer.

B. PROGRAM FÖR DET CIVILA SAMHÄLLETS ORGANISATIONER OCH LOKALA MYNDIGHETER

I överensstämmelse med EU:s bekräftade stöd för demokrati, mänskliga rättigheter och god samhällsstyrning kommer programmet om det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter i utveckling att stärka samarbete, utbyte av kunskap och erfarenhet och kapaciteten hos det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter i partnerländerna och stödja internationellt överenskomna utvecklingsmål.

I enlighet med villkoren i artikel 6 ska programmet bidra till

- a) ett starkt samhälle för alla genom att det civila samhällets organisationer och de lokala myndigheterna stärks och grundläggande tjänster levereras till befolkningar som behöver det,
- b) öka medvetenheten hos EU:s medborgare om utvecklingsfrågor och mobilisera aktivt stöd i unionen, potentiella kandidatländer och kandidatländer för att minska fattigdomen och utarbeta strategier för hållbar utveckling i partnerländer,
- c) ökad kapacitet hos det civila samhället och nätverk för lokala myndigheter i Europa och i utvecklingsländerna för att säkra en omfattande och fortsatt politisk dialog inom utvecklingsområdet.

Verksamheter som stöds enligt detta program kommer att innefatta

- a) insatser i partnerländer som stödjer sårbara och marginaliserade grupper genom att tillhandahålla grundläggande tjänster som levereras via det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter,
- b) kapacitetsutveckling av utvalda aktörer som kompletterar det stöd som beviljats inom ramen för det nationella programmet för att
 - i) öka kapaciteten hos det civila samhällets organisationer att delta effektivt i utvecklingsprocessen,
 - ii) främja en bättre samverkan mellan det civila samhällets organisationer, staten och andra aktörer inom utveckling,
 - iii) öka lokala myndigheters kapacitet att delta effektivt i utvecklingsprocessen och erkänna deras särskilda funktioner och egenskaper.
- c) höja allmänhetens medvetenhet om utvecklingsfrågor samt att i unionen, kandidatländerna och de potentiella kandidatländerna främja formell och icke-formell utbildning för utveckling, förankra utvecklingspolitiken i europeiska samhällen, uppbåda ett större stöd hos allmänheten för åtgärder mot fattigdom och för rättvisare förbindelser mellan industriländer och utvecklingsländer, öka medvetenheten i gemenskapen för de problem och svårigheter som utvecklingsländerna och deras befolkningar står inför och främja globaliseringens sociala dimension,

- d) samordning, kapacitetsutveckling och institutionell förstärkning av det civila samhällets och de lokala myndigheternas nätverk, inom deras organisationer och mellan olika typer av berörda parter som är aktiva i den offentliga debatten i EU om utveckling samt samordning, kapacitetsutveckling och institutionell förstärkning av nätverk i utvecklingsländerna för det civila samhällets organisationer, lokala myndigheter och paraplyorganisationer.

Det civila samhällets organisationer är icke-statliga, icke-vinstdrivande aktörer som verkar på oberoende och ansvarstagande grund och inbegriper icke-statliga organisationer, organisationer som företräder ursprungsbefolkningar, organisationer som företräder nationella och/eller etniska minoriteter, lokala köpmannaförbund och medborgargrupper, kooperativ, arbetsgivarorganisationer och fackföreningar (arbetsmarknadens parter), organisationer som företräder ekonomiska och sociala intressen, organisationer som bekämpar korruption och bedrägerier och främjar god samhällsstyrning, medborgarrättsorganisationer och organisationer som bekämpar diskriminering, lokala organisationer (även nätverk) som är verksamma inom decentraliserat regionalt samarbete och regional integration, konsumentorganisationer, kvinnoorganisationer och ungdomsorganisationer, miljöorganisationer, utbildningsorgan, kulturorganisationer, organisationer inom forskning och vetenskap, universitet, kyrkor och religiösa sammanslutningar och samfund, medier samt icke-statliga sammanslutningar och oberoende stiftelser, inklusive oberoende politiska stiftelser, som sannolikt kan bidra till genomförandet av denna förordnings mål.

Lokala myndigheter omfattar de många olika regionala och lokala nivåerna och organ inom den statliga förvaltningen såsom kommuner, distrikt, län, provinser och regioner osv.

SAMARBETSOMRÅDEN ENLIGT DET PANAFRIKANSKA PROGRAMMET

Det panafrikanska programmet ska främst stödja målen och de allmänna principerna för den gemensamma strategin EU–Afrika, främst genom att

- (a) tillhandahålla stöd för de mål, initiativ och verksamheter som överenskommits inom ramen för den gemensamma strategin EU–Afrika och dess på varandra följande handlingsplaner, vilka bland annat omfattar områdena fred och säkerhet, demokratisk styrning och mänskliga rättigheter, handel, regional integration och infrastruktur (inklusive transport), millennieutvecklingsmålen, energi, klimatförändring och miljö, migration, rörlighet och sysselsättning, forskning, informationssamhället och rymden, samt övergripande frågor,
- (b) tillhandahålla stöd för andra relevanta initiativ och verksamheter som överenskommits genom arbetsförfaranden som fastställts inom ramen för den gemensamma strategin,
- (c) tillämpa principen att behandla Afrika som en helhet, främja samstämmighet mellan regional och kontinental nivå, med särskild inriktning på verksamheter av tvärregional, kontinental eller global karaktär, och stödja gemensamma initiativ mellan Afrika och EU på den globala arenan.

BILAGA VII

VÄGLEDANDE TILLDELNING AV MEDEL FÖR PERIODEN 2014–2020

(I MILJONER EURO)

Geografiska program 13 991,5 miljoner euro

Det tematiska programmet Globala allmänna nyttigheter och utmaningar 6 303,2 miljoner euro

Varav:

–	Miljö och klimatförändring	31,8 % ²⁸
–	Hållbar energi	12,7 %
–	Mänsklig utveckling	20,0 %
–	Tryggad livsmedelsförsörjning och hållbart jordbruk	28,4 %
–	Migration and asyl	7,1 %

Minst 50 % av medlen, före användning av markörer som bygger på OECD-metodik (Riomarkörer), kommer att användas för klimatåtgärder och därmed sammanhängande mål.

Det tematiska programmet Det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter 2 000 miljoner euro

Panafrikanskt program 1 000 miljoner euro

²⁸ I princip ska medlen fördelas jämnt mellan miljö och klimatförändring.

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets beteckning
- 1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Mål
- 1.5. Motivering till förslaget eller initiativet
- 1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
- 1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på driftanslagen*
 - 3.2.3. *Beräknad inverkan på de administrativa anslagen*
 - 3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen²⁹³⁰

Avdelning 19: Yttre förbindelser

19 02: Samarbete med tredjeländer på områdena migration och asyl

19 09: Förbindelser med Latinamerika

19 10: Förbindelser med Asien, Centralamerika och Mellanöstern (Irak, Iran och Jemen)

Rubrik 21: Utvecklingssamarbete och förbindelser med stater i Afrika, Västindien och Stillehavsområdet (AVS-stater)

21 02: Livsmedelstrygghet

21 03: Icke-statliga aktörers roll i biståndspolitik

21 04: Miljö och hållbar förvaltning av naturresurser, däribland energi

21 05: Mänsklig och social utveckling

1.3. Typ av förslag eller initiativ

☒ Ny åtgärd

☐ Ny åtgärd efter ett pilotprojekt/en förberedande åtgärd³¹

☐ Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

☐ Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

1.4. Mål

1.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

Denna förordning syftar till att främja en hållbar utveckling för alla i partnerländer och partnerregioner. Det främsta målet är att i enlighet med EUF-fördraget utrota fattigdom, främja demokrati, rättsstatsprincipen, god samhällsstyrning och respekt för mänskliga rättigheter, i enlighet med EUF-fördraget, i Latinamerika, Afrika och Asien, samtidigt som

²⁹ Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

³⁰ DEVCO kommer att begära en ändring av politikområdena parallellt med 2014 års budgetförfarande.

³¹ I den mening som avses i artikel 49.6 a respektive 49.6 b i budgetförordningen.

överensstämmelse säkras med kommissionens meddelande om EU:s utvecklingspolitik, ”Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring”.

1.4.2. *Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som berörs*

Denna förordning fastställer de viktigaste elementen och grunden för EU:s insats. Överföringen av förordningens mål inom de olika programmen (**geografiska program, det tematiska programmet för globala allmänna nyttigheter och utmaningar, det tematiska programmet för det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter och det panafrikanska programmet**) till specifika mål definieras genom flerårig programplanering och årliga handlingsprogram som beskriver de verksamheter som ska bedrivas av EU, inbegripet förväntade resultat och verkningar som ska eftersträvas med de berörda åtgärderna. Därför fastställs särskilda mål vid den tidpunkten, med hänsyn till de särskilda omständigheterna för den berörda åtgärden.

Millennieutvecklingsmålen eller de internationellt överenskomna målen för fattigdomsminskning som ersätter dem efter 2015 kommer att ge väletablerade resultatindikatorer:

Nr 1: Millennieutvecklingsmål 1 – Utröta fattigdom och svält

- Andelen människor som lever på mindre än en dollar om dagen ska halveras.
- Full och produktiv sysselsättning och anständiga arbetstillfällen för alla, även kvinnor och unga.
- Halvera andelen människor som svälter.

Nr 2: Millennieutvecklingsmål 2 – Utbildning för alla

Se till att barn överallt, både pojkar och flickor, kan slutföra en grundskoleutbildning.

Nr 3: Millennieutvecklingsmål 3 – Jämställdhet mellan könen

Eliminera könsskillnader i primär och sekundär utbildning och på alla utbildningsnivåer.

Nr 4: Millennieutvecklingsmål 4 – Barns hälsa

Minska dödligheten bland barn under fem års ålder med två tredjedelar.

Nr 5: Millennieutvecklingsmål 5 – Mödravård

- Minska mödradödligheten med tre fjärdedelar.
- Uppnå allmän tillgång till reproduktiv hälsa till 2015.

Nr 6: Millennieutvecklingsmål 6 – Stoppa spridningen av hiv/aids, malaria och andra sjukdomar

- Stoppa och börja vända spridningen av hiv/aids.

- Uppnå allmän tillgång till behandling mot hiv/aids för alla som behöver.
- Stoppa och börja vända incidensen av malaria och andra stora folksjukdomar.

Nr 7 – Millennieutvecklingsmål 7 – En miljömässigt hållbar utveckling

- Integrera principerna för hållbar utveckling i nationell politik och program och vända förlusten av miljöresurser.
- Minska förlusten av biologisk mångfald och uppnå en påtaglig fördröjning av förlustprocessen.
- Halvera andelen av befolkningen som inte har varaktig tillgång till säkert dricksvatten och grundläggande sanitetsutrustning.
- Till 2020 uppnå en påtaglig förbättring av livskvaliteten för minst 100 miljoner sluminvånare.

Nr 8 – Millennieutvecklingsmål 8 – Globalt partnerskap för utveckling

- Vidareutveckla ett öppet, regelbaserat, förutsebart och icke-diskriminerande handels- och finanssystem.
- Ta upp de särskilda behoven hos de minst utvecklade länderna, inlandsstater och små östater under utveckling.
- Söka en helhetslösning för utvecklingsländernas skuldsättning.
- I samarbete med läkemedelsföretag ge tillgång till nödvändiga läkemedel till rimlig kostnad i utvecklingsländer.
- I samarbete med den privata sektorn sprida fördelarna med ny teknik, särskilt informations- och kommunikationsteknik.

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

19 02: Samarbete med tredjeländer på områdena migration och asyl

19 09: Förbindelser med Latinamerika

19 10: Förbindelser med Asien, Centralasien och Mellanöstern (Irak, Iran och Jemen)

21 02: Livsmedelstrygghet

21 03: Icke-statliga aktörers roll i biståndspolitik

21 04: Miljö och hållbar förvaltning av naturresurser, däribland energi

21 05: Mänsklig och social utveckling

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Denna förordning fastställer nödvändiga faktorer och grunden för EU:s ingripande. De exakta åtgärderna definieras i den fleråriga programplaneringen och de årliga handlingsprogrammen där de verksamheter som ska bedrivas av EU beskrivs närmare, med förväntade resultat och förväntad verkan av de berörda åtgärderna. Specifika indikatorer fastställs vid den tidpunkten, med hänsyn till varje åtgärds särskilda egenskaper.

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

Denna förordning fastställer nödvändiga faktorer och grunden för EU:s intervention. De exakta åtgärderna definieras i den fleråriga programplaneringen och de årliga handlingsprogrammen där de verksamheter som ska bedrivas av EU beskrivs närmare, med förväntade resultat och förväntad verkan av de berörda åtgärderna. Specifika indikatorer fastställs vid den tidpunkten, med hänsyn till varje åtgärds särskilda egenskaper.

De internationellt överenskomna målen och indikatorerna för millennieutvecklingsmålen och klimatförändringen är redan kända. Tydliga riktmärken och regler för övervakning och rapportering för alla berörda politiska instrument på EU-nivå behöver fastställas. Indelningen av indikatorer kommer att vara viktig för övervakningen av att rättvisa resultat när det gäller social delaktighet uppnås för de mest sårbara befolkningsgrupperna i samhället.

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Se konsekvensbedömningen och motiveringen.

EU står fast vid sitt åtagande att hjälpa utvecklingsländerna minska och slutligen utrota fattigdomen i partnerländer och partnerregioner, i enlighet med de mål för utvecklingssamarbete som fastställs i fördragen.

1.5.2. Mervärdet av EU-deltagande

EU har en unik möjlighet att i egenskap av opartisk givare stå för yttre bistånd på medlemsstaternas vägnar och tillsammans med dem, vilket ökar trovärdigheten i länder där EU är verksamt. EU har i sig den kritiska massa som krävs för att möta globala utmaningar, såsom fattigdomsminskning och klimatförändring. Tack vare sin storlek och det befintliga nätverket av internationella överenskommelser kan EU hjälpa de fattiga i några av världens mest otillgängliga områden, och både genomföra och samordna bistånd.

I sin roll som främjare av delaktighet och multilateralism kan unionen göra mer än andra internationella organisationer.

Genom att verka som en enhet kan unionen påverka mer och få bättre hävstångseffekt genom politisk dialog och givarsamarbete.

Det är dessutom mer kostnadseffektivt att arbeta med EU, med lägre administrationskostnader än genomsnittet.

1.5.3. Erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

Både utvärderingarna, revisionsrättens rapport och halvtidsutvärderingarna av de geografiska programmen visar att framstegen mot att uppnå flera av millennieutvecklingsmålen i utvecklingsländer som får bistånd genom finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete uppnåddes med stöd från instrumentet. Enligt principen om ägarskap ansvarar den mottagande regeringen för att anta och genomföra reformer och politik som behövdes för dessa framsteg.

De nya genomförandemetoderna för finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, såsom budgetstöd och sektorövergripande strategier, har möjliggjort ett djupare samarbete med partnerländerna: det finns en tydlig koppling mellan nivån för den politiska dialogen med mottagarländerna och metoden för utbetalning av stöd. Dessutom har de nya metoderna öppnat möjligheten för en effektivare arbetsfördelning genom att samfinansiering mellan givare tillåts.

De tematiska programmen har gett kommissionen ökad handlingsfrihet för att hantera särskilda utmaningar och även fungerat som ett användbart instrument för att komplettera de geografiska programmen.

I en globaliserad miljö behövs en ömsesidig förstärkning mellan inre och yttre åtgärder. Utgångspunkten är att samordning, inte dubbelarbete, ska vara nyckelordet. Den befintliga arkitekturen har inte räckt för att kommissionen ska kunna ingripa snabbt och i tillräcklig skala ens när det har varit avgörande för att den inre EU-politiken ska fungera effektivt.

I vissa fall har de tematiska programmen inte varit tillräckligt flexibla för att svara upp mot den senaste tidens globala kriser (t.ex. livsmedelspriskrisen, fågelinfluensan) eller mot de internationella åtaganden som har gjorts på högsta politiska nivå (t.ex. om biologisk mångfald och klimatförändring). Därför behövde den tematiska ramen göras mer flexibel så att det blir möjligt med ett mer förutsägbart långsiktigt engagemang i förhållande till globala allmänna nyttigheter och utmaningar och så att det går att reagera på olika chocker som drabbar den fattigaste befolkningen.

Utvecklingssamarbetet är fortfarande alltför fragmenterat och överambitiöst. Dessutom bör komplementariteten mellan geografiska och tematiska program förstärkas.

Det har inte tagits tillräcklig hänsyn till de specifika behoven hos länder i krissituationer, efterkrissituationer och instabila situationer, och stället i beslutsprocessen för tilldelning av medel, programplanering och genomförande har gjort det svårt för EU att reagera snabbt på situationer som utvecklas snabbt.

Det nuvarande finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete har vägledande tilldelningar per region, utan några outnyttjade anslag, vilket har begränsat möjligheterna att mobilisera resurser för oförutsedda behov.

Slutligen är den nuvarande processen för programplanering och genomförande av finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete alltför komplex. Den tillåter inte att EU:s programplaneringscykel anpassas till parternas och underlättar heller inte gemensam programplanering med medlemsstaterna. Dessutom finns det ingen tydlig rättslig ram för att använda innovativa instrument som används av andra givare, såsom blandning av lån och bidrag och utnyttjande av offentlig-privata partnerskap.

1.5.4. *Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter*

Det reviderade instrumentet är en integrerad del av hela den arkitektur för finansieringsinstrument för yttre åtgärder som kommer att byggas upp kring fyra huvudkapitel: ett politikbaserat kapitel som främst syftar till samarbete med partnerländer inom och utanför budgeten, ett som gäller arbete med övergripande prioriteringar och värderingar, ett om humanitärt bistånd och civilskydd och slutligen ett om krishantering.

För varje land kommer utvecklingssamarbetet dessutom att vara komplementärt till det nya partnerskapsinstrumentet. Samverkan mellan finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, Europeiska utvecklingsfonden och Europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet kommer att vara särskilt stark inom finansieringsinstrumentets tematiska anslag för civilskydd/lokala myndigheter och det tematiska anslaget för globala nyttigheter och utmaningar, eftersom dessa anslag kommer att täcka och/eller komplettera åtgärder i de geografiska områden som omfattas av dessa olika instrument inom områdena stöd till det civila samhället och lokala myndigheter, klimatförändring, energi, tryggad livsmedelsförsörjning, mänsklig utveckling och migration.

Samverkan med handelspolitiken, särskilt det allmänna preferenssystemet (GSP och GSP+) och ordningen Allt utom vapen, men även handelsavtal, kommer även i fortsättningen att vara särskilt viktig, med biståndsåtgärder inom ramen för EU:s handelsrelaterade bistånd som finansieras genom finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, både på bilateral och regional nivå.

I en globaliserad miljö blir olika EU-politikområden (såsom miljö, klimatförändring, sysselsättning (inbegripet anständigt arbete), jämställdhet mellan könen, energi, vatten, transport, säkerhet och rättvisa, forskning, informationssamhället, immigration, fiske) i allt högre grad en del av EU:s yttre åtgärder, och i linje med Europa 2020-agendan och Lissabonfördraget behövs en ömsesidig förstärkning mellan inre och yttre åtgärder. Utgångspunkten är att samordning, inte dubbelarbete, ska vara nyckelordet. Huvudargumenten är: i) samstämmighet mellan EU:s yttre åtgärder, ii) biståndseffektivitet, bland annat en satsning på att minska antalet aktörer och program och iii) maximering av synergierna mellan politiska mål.

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

☒ Förslag eller initiativ som pågår under **begränsad tid**

- ☐ Förslag/initiativ
- ☒ Det påverkar resursanvändningen från **den 1 januari 2014 till den 31 december 2020**.
- ☒ Förslag/initiativ på **obegränsad tid** från och med **den 1 januari 2014**
- Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet³²

☒ **Direkt centraliserad förvaltning** som sköts av kommissionen

☒ **Indirekt centraliserad förvaltning** med delegering till:

- ☒ genomförandeorgan
- ☒ byråer/organ som inrättats av gemenskaperna³³
- ☒ nationella offentligrättsliga organ eller organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning
- ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten i den mening som avses i artikel 49 i budgetförordningen

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☒ **Decentraliserad förvaltning** med tredjeländer

☒ **Gemensam förvaltning** med internationella organisationer (*ange vilka*)

Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".

Anmärkningar

Åtgärderna kommer att finansieras enligt denna förordning och genomföras under kommissionens direkta, centraliserade förvaltning från huvudkontoret eller unionens delegationer och med övriga förvaltningsmetoder som föreskrivs i budgetförordningen för att bättre uppnå förordningens mål.

³² Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

³³ Organ som avses i artikel 185 i budgetförordningen.

Gemensam förvaltning kan i tillämpliga fall föreskrivas för särskilda åtgärder tillsammans med FN-organ, europeiska eller internationella finansinstitut såsom Europeiska investeringsbanken, Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling, Världsbanken eller Afrikanska utvecklingsbanken, och andra internationella organisationer som är aktiva inom utvecklingsområdet.

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

Kommissionens övervaknings- och utvärderingssystem är i allt högre grad resultatenriktade. De involverar intern personal och externa experter.

Projektförvaltare vid delegationer och vid huvudkontoret övervakar kontinuerligt genomförandet av program och projekt på olika sätt, där så är möjligt även genom besök på fältet. Övervakningen ger värdefull information om framstegen. Den hjälper de projektansvariga att fastställa faktiska och potentiella flaskhalsar, och att vidta korrigerande åtgärder.

Externa, oberoende experter anlitas för att bedöma resultatet av EU:s yttre åtgärder, via tre olika system. Dessa bedömningar bidrar till redovisningsskyldighet och till förbättring av pågående åtgärder och gör det möjligt att dra lärdom av tidigare erfarenheter vid utformningen av framtida politik och insatser. I alla verktyg används OECD-DAC:s internationellt erkända utvärderingskriterier (inbegripet (potentiell) verkan).

För det första ger huvudkontorets resultatenriktade övervakningssystem (ROM) en kortfattad, fokuserad ögonblicksbild av kvaliteten på ett urval av insatser på projektnivå. Oberoende ROM-experter sätter med hjälp av en strukturerad och standardiserad metod betyg som lyfter fram starka och svaga sidor i projektet och ger vidare rekommendationer om hur effektiviteten kan förbättras.

Utvärderingar på projektnivå, som görs av den EU-delegation som ansvarar för projektet, ger en mer ingående och djuplodande analys och hjälper de projektansvariga att förbättra pågående insatser och förbereda framtida insatser. Externa oberoende experter med tematisk och geografisk sakkunskap anlitas för att utföra analysen och samla in synpunkter och underlag från samtliga berörda parter, inte minst de slutliga stödmottagarna.

Kommissionen gör också strategiska utvärderingar av sin politik; allt från planeringen av och strategin för insatser i en specifik sektor till genomförandet av dem (t.ex. hälso- och sjukvård, utbildning osv.) i ett land eller en region, eller av ett visst instrument. Dessa utvärderingar utgör ett viktigt underlag vid utformningen av politiska åtgärder, instrument och projekt. Alla utvärderingar publiceras på kommissionens webbplats och en sammanfattning av slutsatserna tas med i årsrapporten till rådet och Europaparlamentet.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

Riskmiljö

Driftsmiljön för bistånd enligt detta instrument kännetecknas av följande risker för att instrumentets mål inte ska uppnås, för suboptimal finansiell förvaltning och/eller för att tillämpliga regler inte följs (felaktigheter i fråga om laglighet och korrekthet):

- Ekonomisk/politisk instabilitet och/eller naturkatastrofer kan leda till svårigheter med och förseningar av utformningen och genomförandet av insatser, särskilt i instabila stater.

- Bristande institutionell och administrativ kapacitet i partnerländer kan leda till svårigheter med och fördröjningar av utformningen av program och genomförandet av insatser.
- Geografiskt spridda projekt och program (som täcker många stater/territorier/regioner) kan utgöra logistiska/resursrelaterade utmaningar för övervakning, särskilt för uppföljningar på plats av verksamheter.
- Potentiella partner/mottagares mångfald och deras varierande inre kontrollstrukturer och kapaciteter kan ha en fragmenterande inverkan och därmed minska effekten av och ändamålsenligheten hos kommissionens tillgängliga resurser när det gäller att stödja och övervaka genomförandet.
- Bristande kvalitet på och tillgång till data om resultat och verkan av yttre bistånd/genomförande av nationella utvecklingsplaner i partnerländer kan försämra kommissionens förmåga att rapportera om och ansvara för resultaten.

Förväntad risk för överträdelser av de gällande reglerna

Efterlevnadsmålen för instrumentet är att behålla den historiska risknivån för bristande efterlevnad (felfrekvensen) för EuropeAid-portföljen, vilken är en kvarstående nettofelfrekvens (på flerårsbasis efter att alla planerade kontroller och korrigeringar har gjorts av avslutade kontrakt) på mindre än 2 %. Detta har av tradition tytt på ett uppskattat felintervall på 2–5 % uttryckt som ett årligt slumpmässigt stickprov på transaktioner som genomförs av revisionsrätten för den årliga revisionsförklaringen (DAS). EuropeAid anser att detta är den lägsta risk för bristande efterlevnad som kan uppnås i förhållande till högriskmiljön och med hänsyn till den administrativa bördan och den kostnadseffektivitet som krävs för efterlevnadskontrollerna.

2.2.2. Planerade kontrollmetoder

EuropeAids interna kontrollstruktur

EuropeAids interna kontroll- och förvaltningsprocess är utformad för att skapa rimlig säkerhet om att målen uppnås och om att verksamheten är effektiv och ändamålsenlig, att den ekonomiska rapporteringen är tillförlitlig samt att relevanta rättsliga och procedurmässiga regler efterlevs.

Effektivitet och ändamålsenlighet

EuropeAid kommer för alla sina instrument fortsatt att använda en specialutformad regelram vid förvaltningen av stöden för att säkra att allt sker ändamålsenligt och effektivt (och för att dämpa den höga risknivån som finns i den miljö där det externa biståndet ges); detta utöver alla de olika beståndsdelarna i kommissionens övergripande strategiska policy- och planeringsprocess, internrevisionsmiljö och andra krav enligt kommissionens normer för intern kontroll att fortsätta använda en specialanpassad ram för biståndsförvaltning för alla sina instrument. I ovanstående regelram ingår följande:

- En decentraliserad förvaltning av större delen av det externa stöd av EU:s delegationer ute på fältet.
- En tydlig och formaliserad ekonomisk ansvarighetskedja (från den delegerade utanordnaren (generaldirektör)) via en vidaredelegerad utanordnare (direktör) vid huvudkontoret till delegationschefen.
- Regelbunden rapportering från EU:s delegationer till huvudkontoret (förvaltningsrapporter om externt bistånd) inklusive en årlig försäkran av delegationschefen.
- Ett gediget utbildningsprogram för personal både vid huvudkontoret och vid delegationerna.
- Betydande stöd och vägledning för huvudkontoret/delegationerna (även via internet).
- Regelbundna kontrollbesök på de decentraliserade delegationerna mellan vart 3 och 6 år.
- En förvaltningsmetodik för projekt- och programcykeln som inbegriper följande:
- Kvalitetsstödsverktyg för utformningen av insatsen, på vilket sätt den ska förverkligas, finansieringsmekanismen, förvaltningssystem, bedömning och urval av genomförandepartner etc.
- Program- och projektförvaltning, övervaknings- och rapporteringsverktyg för att genomförandet ska bli effektivt, bl.a. regelbunden extern övervakning på plats av projekt.
- Omfattande utvärderings- och revisionskomponenter.

Finansiell rapportering och redovisning

EuropeAid avser även fortsatt att följa de högsta normerna för redovisning och finansiell rapportering som bygger på kommissionens system för periodiserad redovisning (ABAC) liksom även särskilda verktyg för externt stöd som t.ex. det gemensamma systemet för information inom Relex (Cris).

Metoder för kontrollen av efterlevnaden av relevanta lagar och förfaranden finns fastställda i avsnitt 2.3 (åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter).

2.3. **Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter**

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

Mot bakgrund av den högriskmiljö som EuropeAid arbetar i måste man i de system som används räkna med mängder av potentiella fel (oriktigheter) vad gäller efterlevnaden av reglerna vid transaktioner och bygga in omfattande kontroller som ska förebygga, upptäcka och korrigera felen så tidigt som möjligt i betalningsprocessen. Detta innebär i praktiken att EuropeAid i sina kontroller av efterlevnaden kommer att lägga tonvikten vid förhandskontroller på flerårsbasis gjorda både av externa revisorer och av kommissionens

personal ute på fältet innan projekten får slututbetalningen (samtidigt som man fortsätter att göra vissa efterhandsrevisioner och -kontroller), vilket är ett mycket striktare skydd än vad som krävs enligt budgetförordningen. Vad avser efterlevnaden består EuropeAids regelverk av bl.a. följande viktiga komponenter:

Förebyggande åtgärder

- Obligatorisk kärnutbildning i bedrägerifrågor för personal som handlägger stöd samt för revisorer.
- Vägledning (också via internet) inklusive *the Practical Guide to Contracts*, *the EuropeAid Companion* samt uppsättningen av verktyg för ekonomisk förvaltning (för genomförandepartner).
- En förhandsbedömning som ska säkra lämpliga bedrägeribekämpningsåtgärder som förebygger och avslöjar bedrägerier vid handläggningen av EU-medel har införts vid de myndigheter som handhar relevanta medel genom gemensam och decentraliserad förvaltning.
- Förhandsgranskning av bedrägerimotverkande mekanismer i partnerlandet som del av bedömningen av stödkriteriet för budgetstöd gällande förvaltningen av de offentliga finanserna (dvs. aktivt åtagande att bekämpa bedrägeri och korruption, lämpade inspektionsmyndigheter, tillräcklig rättslig kapacitet samt verkningsfulla mekanismer för respons och påföljd).
- Kommissionen undertecknade det internationella initiativet för öppenhet (IATI) i Accra 2008 och samtyckte till en standard för biståndsoppenhet som säkrar lägligare, mer detaljerad och regelbundna uppgifter om biståndsfloden och dokument.
- Kommissionen genomför sedan den 14 oktober 2011 den första fasen av IATI-standarderna avseende öppenhet vad gäller biståndsinformation före nästa högnivåforum om biståndseffektivitet i Busan i november 2011. Kommissionen tänker dessutom samarbeta med EU:s medlemsstater på en gemensam webbaserad it-applikation som kallas TR-AID som omvandlar EU:s biståndsuppgifter som lämnats via IATI och andra källor till användarvänlig information om bistånd.

Åtgärder för upptäckt och korrigering av fel

- Externa revisioner och kontroller (både obligatoriska och riskbaserade), bl.a. av Europeiska revisionsrätten.
- Retroaktiva kontroller (på riskbasis) och återkrav.
- Avbruten EU-finansiering vid allvarliga bedrägerifall, bl.a. storskalig korruption, fram till dess att myndigheterna har vidtagit lämpliga åtgärder i syfte att korrigera och förhindra sådana bedrägerier i framtiden.

EuropeAid kommer att arbeta vidare på sin bedrägeribekämpningsstrategi i linje med kommissionens nya bedrägeribekämpningsstrategi som antogs den 24 juni 2011 för att bl.a. säkra att

- EuropeAids interna bedrägeribekämpningsrelaterade kontroller är helt anpassade till kommissionens strategi mot bedrägerier,
- EuropeAids bedrägeririskhantering är inriktad på att fastställa bedrägeririskområden och adekvat respons,
- de system som används för utbetalning av EU-medel i tredjeland gör det möjligt att ta fram relevanta uppgifter i syfte att överföra dessa uppgifter till bedrägeririskhanteringen (t.ex. dubbel finansiering),
- man – när så krävs – kan man inrätta nätverksgrupper och lämpliga it-verktyg avsedda att analysera bedrägerifall som rör sektorn för externt bistånd.

2.4. Uppskattning av kostnader för och nytta med kontrollerna

För EuropeAids portfölj som helhet uppskattas de interna kontroll- och förvaltningskostnaderna årligen sammanlagt till i genomsnitt 658 miljoner euro i åtaganden i 2014–2020 års budgetplanering. Då ingår förvaltningen av Europeiska utvecklingsfonden som är en integrerad verksamhet inom EuropeAids förvaltningsstruktur. Dessa ”icke-operativa” kostnader utgör ungefär 6,4 % av det uppskattade årliga genomsnittet på 10,2 miljarder euro som planeras för DEVCO:s totala (operativa + administrativa) åtaganden för sin utgiftsportfölj som är finansierad via EU:s allmänna budget och Europeiska utvecklingsfonden för perioden 2014–2020.

Dessa förvaltningskostnader omfattar all EuropeAid-personal vid huvudkontoret och vid delegationerna, infrastruktur, resor, utbildning, övervakning, utvärdering och revisionsavtal (inklusive dem som igångsatts av stödmottagare).

EuropeAid vill med tiden reducera förhållandet förvaltning/operativ verksamhet med hjälp av de nya instrumentens förbättrade och förenklade upplägg, med utgångspunkt i de ändringar som sannolikt kommer att ske när budgetförordningen revideras. Den huvudsakliga nyttan med dessa förvaltningskostnader kommer att synas i den mån de politiska målen uppfylls, resurserna används effektivt och ändamålsenligt samt genom robusta kostnadseffektiva förebyggande åtgärder och andra kontroller som säkerställer att medlen används på ett lagligt och korrekt sätt.

Förbättringar av förvaltningens karaktär och inriktning samt kontroller av efterlevnaden vad avser portföljen kommer visserligen att fortsätta, men dessa kostnader är ändå på det hela taget nödvändiga för att man effektivt och ändamålsenligt ska uppnå målen för instrumenten med minimala risker för brister i efterlevnaden av reglerna (kvarstående fel på under 2 %). De är betydligt lägre än de risker man löper om man avlägsnar eller trappar ned interna kontroller inom detta höriskområde.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgetramen i nummerföljd.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Rubrik IV Europa i världen	Diff./Icke-diff. (34)	från Efta-länder ³⁵	från kandidat-länder ³⁶	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
19	19 01 04 Administrativa utgifter för politikområdet ”Yttre förbindelser”, finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
19	19 02: Samarbete med tredjeländer på områdena migration och asyl	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
19	19 09: Förbindelser med Latinamerika	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
19	19 10: Förbindelser med Asien, Centralasien och Mellanöstern (Irak, Iran och Jemen)	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
19	19 11: Politisk strategi och samordning för politikområdet ”Yttre förbindelser”	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
21	21 01 04 Administrativa utgifter för politikområdet ”Utvecklingssamarbete och förbindelser med AVS-stater”	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
21	21 02: Livsmedelstrygghet	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
21	21 03: Icke-statliga aktörers roll i biståndspolitiken	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
21	21 04: Miljö och hållbar förvaltning av naturresurser, däribland energi	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
21	21 05: Mänsklig och social utveckling	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås ³⁷

³⁴ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

³⁵ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

³⁶ Kandidatländer och, i förekommande fall, potentiella kandidatländer i västra Balkan.

³⁷ Fylls i i ett senare skede.

Redovisä de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföjld och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den ärliga budgetramen i nummerföjld.

Rubrik i den fleräriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer [Rubrik.....]	Diff./Icke-diff.	Från Eftaländer	Från kandidatländer	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till 3 decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen 4	Nummer	
--------------------------------------	--------	--

GD: DEVCO			År n ³⁸ 2014	År n+1 2015	År n+2 2016	År n+3 2017	År n+ 4 2018	År n+ 5 2019	År n+ 6 20120	Totalt
• Driftsanslag										
Finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete (19.02, 19.09, 19.10, 21.02, 21.03, 21.04, 21.05, 21.06)	Åtaganden	(1)	2.606,815	2.788,125	2.980,045	3.182,977	3.390,185	3.614,782	3.846,274	22.409,105
	Betalningar	(2)	411,383	579,190	1.206,218	1.765,760	2.383,491	3.257,677	12.805,385	22.409,105
Administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ³⁹										
Budgetrubrik 19.0104 01 och 21.010401		(3)	109,885	114,975	120,254	125,723	135,115	136,918	142,726	885,595
TOTALA anslag för GD DEVCO	Åtaganden	1+3	2 716,700	2 903,100	3 100,300	3 308,700	3 525,300	3 751,700	3 989,000	23 294,700
	Betalningar	2+3	521,268	694,165	1 326,472	1 891,483	2 518,606	3 394,595	12 948,111	23 294,700

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	2 606,815	2 788,125	2 980,045	3 182,977	3 390,185	3 614,782	3 846,274	22 409,105
	Betalningar	(5)	411,383	579,190	1 206,218	1 765,760	2 383,491	3 257,677	12 805,385	22 409,105
• TOTALA anslag av administrativ karaktär som finansieras		(6)	109,885	114,975	120,254	125,723	135,115	136,918	142,726	885,595

³⁸ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

³⁹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

inom ramen för särskilda program										
TOTALA anslag under RUBRIK 4 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	= 4 + 6	2 716,700	2 903,100	3 100,300	3 308,700	3 525,300	3 751,700	3 989,000	23 294,700
	Betalningar	= 5 + 6	521,268	694,165	1 326,472	1 891,483	2 518,606	3 394,595	12 948,111	23 294,700

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	”Administrativa utgifter”						
---	----------	----------------------------------	--	--	--	--	--	--

Miljoner euro (avrundat till 3 decimaler)

		År n 2014	År n+1 2015	År n+2 2016	År n+3 2017	År n+4 2018	År n+5 2019	År n+6 2020	Totalt
GD: DEVCO									
• Personalresurser		85,041	84,182	83,329	82,480	82,480	82,480	82,480	582,473
• Övriga administrativa utgifter		3,909	3,818	3,781	3,755	3,755	3,755	3,755	26,528
TOTALT GD DEVCO	Anslag,	88,950	88,000	87,110	86,235	86,235	86,235	86,235	609,001

TOTALA anslag under RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(Åtagandebemyndiganden = Summa betalningar)	88,950	88,000	87,110	86,235	86,235	86,235	86,235	609,001
---	--	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	---------

Miljoner euro (avrundat till 3 decimaler)

		År n 2014	År n+1 2015	År n+2 2016	År n+3 2017	År n+4 2018	År n+5 2019	År n+6 2020	Totalt
TOTALA anslag under RUBRIKerna 1 till 5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	2 805,650	2 991,100	3 187,410	3 394,935	3 611,535	3 837,935	4 075,235	23 903,701
	Betalningar	610,218	782,165	1 413,582	1 977,718	2 604,841	3 480,830	13 034,346	23 903,701

3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultat- beteckning			År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4 till n+7			TOTALT	
	RESULTAT										
↓				Kostnad	Kostnad	Kostnad	Kostnad	Kostnad	Kostnad	Total kostnad	
Geografiska program ⁴⁰											
Delsumma			1 631,732	1 743,689	1 862,134	1 987,305	2 117,402	2 253,384	2 395,938	13 991,50	
Globala allmänna nyttigheter och utmaningar											
Delsumma			735,099	785,536	838,895	895,285	953,894	1 015,154	1 079,375	6 303,20	
Programmet för det civila samhälles organisationer och lokala myndigheter											
Delsumma			233,246	249,250	266,181	284,073	302,670	322,108	342,485	2 000,00	

⁴⁰

Såsom beskrivs i avsnitt 1.4.2. ”Specifika mål – Endast de olika programmen enligt förordningen ingår i tabellen ...”

Det panafrikanska programmet								
Delsumma	116,623	124,625	133,090	142,037	150,335	161,054	171,242	1 000,00
TOTAL KOSTNAD	2 716,700	2 903,100	3 100,300	3 308,700	3 525,300	3 751,700	3 989,000	23 294.,70

3.2.3. Beräknad inverkan på de administrativa anslagen

3.2.3.1. Sammanfattning

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att administrativa anslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till 3 decimaler)

	År n ⁴¹ 2014	År n+1 2015	År n+2 2016	År n+3 2017	År n+4 2018	År n+5 2019	År n+6 2020	Totalt
--	----------------------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	--------

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	85,041	84,182	83,329	82,480	82,480	82,480	82,480	582,473
Övriga administrativa utgifter	3,909	3,818	3,781	3,755	3,755	3,755	3,755	26,528
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	88,950	88,000	87,110	86,235	86,235	86,235	86,235	609,001

Utanför RUBRIK 5⁴² i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	s	101,668	106,059	110,589	115,154	119,788	124,527	775,203
Övriga administrativa utgifter	12,467	13,307	14,195	15,134	19,961	17,129	18,199	110,392
Delsumma utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	109,885	114,975	120,254	125,723	135,115	136,918	142,726	885,595

Totalt	198,835	202,976	207,364	211,958	221,350	223,152	228,961	1 494,596
---------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

⁴¹

Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

⁴²

Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Uppgifterna ska anges i heltal (eller med högst en decimal)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4 2018	År n+5 2019	År n+6 2020
	• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)						
XX 01 01 01 (vid huvudkontoret och kommissionens kontor i medlemsstaterna)	357,2	353,6	350,1	346,6	346,6	346,6	346,6
XX 01 01 02 (Delegationer)	157,8	156,2	154,6	153,0	153,0	153,0	153,0
XX 01 05 01 (Indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 01 (Direkta forskningsåtgärder)							
	• Extern personal (i heltidsekvivalenter:)⁴³						
XX 01 02 01 (Kontraktsanställda, vikarier, nationella experter från de ”allmänna anslagen”)	24,1	23,9	23,6	23,4	23,4	23,4	23,4
XX XX 01 02 02 (Kontraktsanställda, vikarier, unga experter, lokalanställda och nationella experter vid delegationerna)							
XX 01 04 44 - Vid huvudkontoret ⁴⁵	146,3	143,5	140,6	137,9	135,2	132,5	129,9
- Vid delegationer	985,7	1 032,7	1 081,2	1 131,2	1 181,7	1 232,9	1 285,3
XX 01 05 02 (Kontraktsanställda, vikarier och nationella experter – Indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 02 (Kontraktsanställda, vikarier och nationella							

⁴³ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

⁴⁴ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

⁴⁵ Inom förvaltningen av strukturfonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) samt Europeiska fiskerifonden (EFF).

experter – Direkta forskningsåtgärder)							
Andra budgetposter (ange närmare)							
TOTALT	1 671,1	1 709,8	1 750,1	1 792,1	1 839,8	1 888,4	1 938,1

XX är det politikområde eller den avdelning i budgeten som berörs.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har utsetts till att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	
Extern personal	

3.2.4. Förenlighet med den fleråriga budgetramen 2014–2020.

- ☒ Förslaget/initiativet är förenligt med den fleråriga budgetramen 2014–2020
- ☐ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Förklara vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

- ☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras⁴⁶.

Förklara vad som krävs, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

3.2.5. Bidrag från tredje part

- ☒ Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet
- ☐ Förslaget eller initiativet kommer att samfinansieras enligt följande:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange samfinansierande organ								
TOTALA anslag som samfinansieras								

⁴⁶ Se punkterna 19 och 24 i det interinstitutionella avtalet.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till 3 decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstsidan:	Tillgängliga anslag för det pågående budgetförändret	Påverkan av förslaget/initiativet ⁴⁷						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många spalter som behövs för att redovisa inverkan (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

För diverse inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

Ange metoden för att beräkna effekterna på inkomsterna.

⁴⁷

När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbörds-kostnader.